

Tredje Boken Mose
ur
Bibelen
eller
den Heliga Skrift.

Samuel Rumstedt, Stockholm 1857. Afskrift år 2003.

LEVITICUS.

Tredje Boken Mose.

1. Capitlet.

Bränneoffers lag.

Och HERren kallade Mose, och talade med honom utu vittnesbördens tabernakel, och sade:

2. Tala med Israels barn, och säg til dem: Swilken ibland eder will göra HERranom et offer, han göre det af boskap; af få och af får.

3. Will han göra et bränneoffer af ogar, så offre en stutkalf, den ingen brift hafwer, inför dörene af vittnesbördens tabernakel, at det skall warda HERranom tacknämligt af honom:

4. Och lägge sina hand på bränneoffrets hufwud, så warder det tacknämligt, och försonar honom.

5. Och skall slagta den stuten för HERranom: Och Presterne Aarons söner skola bära blodet fram, och stänka allt omkring på altaret, som är för dörene af vittnesbördens tabernakel.

6. Och huden skall bränneoffrena aftagas, och det skall huggas i stycken.

7. Och Prestens Aarons söner skola göra en eld på altaret, och lägga der wed uppå.

8. Och skola lägga stycken, nemliga, hufwudet och kroppen uppå weden, som ligger på eldenom på altaret.

9. Men inelstverna och fötterna skall man två med watn, och Presten skall allt detta upbränna på altaret til et bränneoffer. Detta är et offer, som wäl luktar för HERranom.

10. Will han göra bränneoffer af får eller getter, så offre det manfön är, det ingen brift hafwer.

11. Och skall slagta det utmed sidone af altaret, som norr ut är för HERranom. Och Presterne Aarons söner skola stänka deß blod på altaret allt omkring.

12. Och man skall hugga det i stycken. Och Presten skall lägga hufwudet och kroppen på weden och elden, som på altaret är.

13. Men inelstverna och fötterna skall man två med watn. Och Presten skall allt det offra och upbränna på altaret til brän-

neoffer. Detta är et offer, som wäl luktar för HERranom.

14. Will han och göra HERranom et bränneoffer af foglar, så göre det af turturdustwor, eller af unga dustwor.

15. Och Presten skall hafwat fram til altaret, och först wrida thj halsen af, at det må upbrännas på altaret, och låta utblöda blodet på altarens wägg.

16. Och deß kräftwo med fjädrarna skall man fasta wid altaret öster ut på afkohopen.

17. Och skall bryta deß wingar sönder, men icke ristwa dem ifrå. Och alltså skall Presten upbränna det på altaret, på wedenom och eldenom, til et bränneoffer. Detta är et offer, som wäl luktar för HERranom.

2. Capitlet.

Spisoffers lag.

Will en själ göra HERranom et spisoffer, så skall det wara af semlomjöl; och skall gjuta der oljo uppå, och lägga rökelse deruppå;

2. Och bära det så till Presterna Aarons söner. Då skall Presten taga sina hand fulla af det samma semlomjöl och oljone, samt med allt rökelsset, och bränna det up på altaret til en åminnelse. Detta är et offer, som wäl luktar för HERranom.

3. Det öfwer är af spisoffret skall höra Aaron och hans söner til. Det skall wara det aldrabelgasta af HERrans offer.

4. Men will han göra et spisoffer af det i ugn bakas, så tage kakor af semlomjöl, oshrade, beblendade med oljo, och oshrade tunkakor, smorda med oljo.

5. Men är ditt spisoffer af något det som bakadt är i panno, så skall det wara af oshradt semlomjöl, beblendadt med oljo.

6. Och du skalt delat i stycken, och gjuta der oljo uppå; så är det et spisoffer.

7. Är och ditt spisoffer något det på halster bakadt är, så skalt du göra det af semlomjöl med oljo.

8. Och det spisoffer, som du af sådana wilt göra HERranom, det skalt du bära till Presten, han skall hafwa det fram til altaret.

9. Och häsoffra det samma spisoffret til en åminnelse, och bränna det up på altaret. Det är et offer, som wäl luktar för HERranom.

10. Det öfwer är skall höra Aaron och

hans söner til. Det skall wara det aldrabelgasta af G&Eranom offer.

11. Allt spisoffer, som I wiljen offra G&Eranom, skolen I göra utan surdeg; th ingen surdeg eller hannog skall der ibland upbränd warda G&Eranom för offer.

12. Men til en förstling skolen I offra dem G&Eranom; men på intet altare skola de komma til en föt luft.

13. Allt ditt spisoffer skalt du salta. Och ditt spisoffer skall aldrig wara utan dins Guds förbunds salt; th uti alt ditt offer skalt du offra salt.

14. Wilt du göra et spisoffer G&Eranom af första frukterna, skalt du torka de grona agen wid eld, och stöta dem små, och så offra spisoffer af dina första frukter.

15. Och skalt låta der oljo uppå, och lägga rökelse deruppå; så är det et spisoffer.

16. Och Presten skall taga af det stötta, och af oljone med allt rökelsset, och upbränna det til en åminnelse. Det är G&Eranom et offer.

3. Capitlet.

Tackoffers lag.

Om hans offer är et tackoffer, af få, antingen oxe eller ko, skall han offra för G&Eranom det utan want är.

2. Och skall lägga sina hand på de hufwud, och slagta det för dörene af wittnesbördsens tabernakel. Och Presterne Aarons söner skola stänka blodet på altaret allt omkring.

3. Och skall offra af det tackoffret G&Eranom, nemliga, allt det feta på inelwerna:

4. Och båda njurarna med det feta som der på är wid länderna, och det nätet öfwer lefrena med njurarna.

5. Och Aarons söner skola det upbränna på altaret för et bränneoffer på wedenom, som ligger på eldenom. Det är et offer, som wäl luktar för G&Eranom.

6. Men will han göra G&Eranom et tackoffer af små boftap, antingen gummar eller gymmer, så skall det wara utan all want.

7. Är det et lamb, så skall han hafwa det fram för G&Eranom.

8. Och skall lägga sina hand på de hufwud, och slagta det inför wittnesbördsens tabernakel. Och Aarons söner skola stänka de blod på altaret allt omkring:

9. Och alltså offra G&Eranom af tackoffrena, nemliga, de feta; hela stjerten med ryggenom, det feta som är öfwer inelwien, samt med allt det feta som inwärtet är:

10. Och båda njurarna med allt det feta som derpå är wid länderna, och det nätet om lefrena med njurarna.

11. Och Presten skall upbränna det på altaret, til offrens spis G&Eranom.

12. Är hans offer en get, och bär henne fram för G&Eranom:

13. Skall han lägga sina hand på hennes hufwud, och slagta henne för wittnesbördsens tabernakel. Och Aarons söner skola stänka hennes blod på altaret allt omkring.

14. Och skall deraf offra et offer G&Eranom, nemliga, det feta som är omkring inelwerna, och allt det feta som inwärtet är:

15. Båda njurarna och det feta som derpå är wid länderna, och nätet öfwer lefrena med njurarna.

16. Och Presten skall upbrännat på altaret til offrens spis, til en föt luft. Allt det feta hörer G&Eranom til.

17. Det ware en ewig sed med edra efterkommande uti alla edra boningar, at I intet fett eller blod äten.

4. Capitlet.

Shndoffers lag.

Och G&Eren talade med Mose, och sade:

2. Tala med Israels barn, och säg: Om en själ shndar af owetenhet emot något G&Erans bud, som hon icke göra skulle:

3. Nemliga, om en Prest, som smord är, shndar, så at han förargar folket, han skall för sina shnd, som han gjort hafwer, bära fram en ung stut, den utan want är, G&Eranom til et shndoffer.

4. Och skall hafwa stuten fram för G&Eranom inför dörene af wittnesbördsens tabernakel, och lägga sina hand på hans hufwud, och slagta honom för G&Eranom.

5. Och Presten, som smord är, skall taga af hans blod, och bära in uti wittnesbördsens tabernakel.

6. Och skall doppa sitt ttnger uti blodet, och stänka dermed sju refor för G&Eranom inför förлотten i det helga.

7. Och skall af samma blod stryka på hornen af rökaltaret, som står för G&Eranom in uti wittnesbördsens tabernakel, och gjuta allt blodet på bottnen af bränneoffrens alta-

re, som står för dörene til vittnesbördsens tabernakel.

8. Och allt det feta af syndoffret skall han häfoffra: Nemliga, det feta som är öfver inelstverna, och allt det feta som intvärtes är:

9. Båda njurarna med det feta som derpå är wid länderna, och det nätet öfver lefrena med njurarna:

10. Såsom man häfoffrar i tackoffret af ogranom; och skall upbrännat på bränneoffrens altare;

11. Men hudena af stuten med allt köttet, samt med hufvudet, och fötterna, och inelstverna, och goret;

12. Det skall han allt utföra utu lägret, på et rent rum, dit man slår affona, och skall upbrännat på wed i elde.

13. Om en hel menighet i Israël försäga sig, och gerningen wore fördold för deras ögon, så at de gjort hade emot något HERRANS bud, det de icke göra skulle, och wordo så brottslige:

14. Och förnummo så sedan sina synd, som de gjort hade; så skola de hafwa en ung stut fram til syndoffer, och ställa honom för dörene af vittnesbördsens tabernakel:

15. Och de äldste af menighetene skola lägga deras händer på hans hufvud för HERRANOM, och slagta den stuten för HERRANOM.

16. Och Presten, som smord är, skall bära blodet af stuten in uti vittnesbördsens tabernakel:

17. Och doppa der in med sitt finger, och sju resor stänka för HERRANOM inför förlotten.

18. Och skall stryka af blodet på hornen af altaret, som står för HERRANOM uti vittnesbördsens tabernakel, och allt det andra blodet gjuta på bottnen af bränneoffers altaret, som står för dörene af vittnesbördsens tabernakel.

19. Allt hans feta skall han häfoffra, och upbränna på altaret.

20. Och skall göra med denna stuten, såsom han gjorde med syndoffers stutenom. Och alltså skall Presten försöna dem, och det warder dem förlåtit.

21. Och skall han föra stuten utu lägret och bränna honom up, såsom han upbrände den förra stuten. Det skall vara syndoffret för menighetene.

22. Om en Förste syndar, och något gör

emot HERRANS fins Guds bud, det han icke göra skulle, och warder brottslig ovetandes:

23. Och förnimmer sina synd, som han gjort hafwer; han skall frambara til offers en getabock utan all wank:

24. Och lägga sina hand på bocksens hufvud, och slagta honom på det rum, der man slagtar bränneoffer för HERRANOM: Det ware hans syndoffer.

25. Sedan skall då Presten taga af syndoffers blod med sitt finger, och stryka det på hornen af bränneoffers altaret, och det andra blodet gjuta på botnen af bränneoffrens altare.

26. Men allt hans feta skall han upbränna på altaret, lika såsom det feta af tackoffrena: Och alltså skall Presten försöna hans synd, och det warder honom förlåtit.

27. Om en själ af meniga folket syndar ovetandes, så at hon ovetandes gör emot något HERRANS bud, det hon icke göra skulle, och blifwer så brottslig:

28. Eller förnimmer sina synd, som hon gjort hafwer; hon skall bära fram för et offer ena get utan wank, för syndena som hon gjort hafwer.

29. Och skall lägga sina hand på syndoffers hufvud, och slagta det på bränneoffrens rum.

30. Och Presten skall taga af blodet med sitt finger, och stryka på hornen af bränneoffrens altare, och allt blodet gjuta på botnen af altaret.

31. Allt hennes feta skall han aftaga, såsom han aftager det feta af tackoffrena, och skall upbränna på altaret til en söt luft HERRANOM: Och alltså skall Presten försöna henne, och det warder henne förlåtit.

32. Men bär han fram et får til syndoffer, så bäre en gymmer utan wank:

33. Och lägga sina hand på syndoffers hufvud, och slagte det til et syndoffer, på det rummet, der man slagtar bränneoffret.

34. Och Presten skall taga af blodet med sitt finger, och stryka på hornen af bränneoffrets altare, och gjuta allt blodet på botnen af altaret.

35. Men allt deß feta skall man aftaga, såsom han aftager det feta af tackoffrets fåre, och skall det upbränna på altaret til et HERRANS offer. Och alltså skall Presten försöna hans synd, den han gjort hafwer, och honom warder det förlåtit.

5. Capitlet. Skuldoffers lag.

Om en själ syndar, så at hon hörer några bannor, och hon är deß wittne, eller det sett eller förfarit hafwer, och icke hafwer tillsagt, hon är brottslig til en mißgerning.

2. Eller om en själ kommer wid något orent, antingen et as af et orent djur, eller af boskap, eller af matfar, och wißte det icke, hon är oren, och är brottslig.

3. Eller om hon kommer wid ena orena mennisko, i hwad som hälst orenhet der menniskan kan med oren warda, och wißte det icke, och förnimmer det sedan, den är brottslig.

4. Eller om en själ swär, så att henne går af munnen at göra illa eller wäl, såsom ene mennisko wäl händer at swärja, och wißte det icke, och förnimmer det sedan, den warder brottslig på et af detta.

5. När nu händer, at hon brottslig är på etdera, och bekänner at hon derpå syndat hafwer;

6. Så skall hon för detta hennes synds brott, som hon gjort hafwer, bära fram HERANOM af hordenom et får eller ena get, som fofter haft hafwer, til syndoffer; så skall Presten försona henne hennes synder.

7. Förmår hon icke et får, så bäre HERANOM för sitt brott, som hon brutit hafwer, två turturdufwor, eller två unga dufwor, ena til syndoffer, den andra till bränneoffer.

8. Och bäre dem til Presten, han skall den första göra til syndoffer, och wrida halsen sönder af henne, och dock icke riswa hufwudet ifrå.

9. Och stänka med syndoffrets blod på altarens wägg, och låta det blodet, som öfwer är, utblöda på altarens botn: Det är syndoffret.

10. Den andra skall han göra till bränneoffer efter deß rätt: Och alltså skall Presten försona henne hennes synd, som hon gjort hafwer, och det warder henne förlåtet.

11. Förmår hon icke två turturdufwor, eller två unga dufwor, så bäre fram sitt offer för sina synd, en tiondedel af ett Epha semlomjöl til syndoffer; men ingen oljo skall han låta deruppå, eller röfelse låta komma deruppå; ty det är et syndoffer.

12. Och han skall bärat til Presten, och Presten skall taga deraf en hand full til

åminnelse, och bränna det up på altaret HERANOM til et offer: Detta är et syndoffer.

13. Och Presten skall så försona honom hans synd, som han gjort hafwer, och det warder honom förlåtet. Och det skall höra Prestenom til såsom et spisoffer.

14. Och HERANOM talade med Mose, och sade:

15. Om en själ förtager sig, så at hon med owetenhet syndar på något, som HERANOM wigdt är; skall hon bära HERANOM skuldoffer, en wädur af hordenom utan want, den två siflar silfwer är wärd, efter helgedomens sifel, til skuldoffer.

16. Dertil hwad han syndat hafwer på det wigda, skall han det igengifwa, och ända gifwa femtedelen derutöfwer. Och skall gifwat Prestenom, han skall försona honom med skuldoffrets wädur, så warder det honom förlåtet.

17. Om en själ syndar, och gör emot något HERANOMS bud, det hon icke göra skulle, och wißte det icke, hon är brottslig, och är skuldig at den mißgerningene.

18. Och skall bära en wädur af hordenom utan want, den et skuldoffer wärd är, til Presten. Han skall försona honom hans owetenhet, den han gjort hafwer, och wißte det icke, så warder det honom förlåtet.

19. Det är skuldoffret, til hwilket han HERANOM brottslig är.

6. Capitlet.

Bränne- Spis- Wigelse- och Synd-offer.

Och HERANOM talade med Mose, och sade:

2. Om en själ syndar, och förtager sig för HERANOM, så at han nekar sinom nästa det han honom befallt hafwer, eller det han honom i godo tro handfått hafwer, eller det han med wäld tagit, eller med orätt under sig slagit hafwer;

3. Eller det tappadt war funnit hafwer, och säger der nej til med en falsk ed, och hwad det hälst kan wara, det en menniska emot sin nästa bryter.

4. När nu sker, at han så syndar, och sig förbryter, så skall han igengifwa, hwad han så med wäld tagit hafwer, eller med orätt under sig slagit, eller det honom befallt war, eller det han funnit hafwer:

5. Eller der han den falska eden öfwer gjort hafwer, det skall han alltsammans

igengifwa, och ändå gifwa femtedelen deröfwer, honom som det tillhörde, på den dagen han sitt skuldoffer gifwer.

6. Men för sina skuld skall han bära HERRANOM til Presten en wädur af hjorden utan wank, den et skuldoffer wärd är.

7. Så skall Presten försona honom för HERRANOM; så warder honom förlåtet allt det han gjorde, der han sig med förbröt.

8. Och HERRAN talade med Mose, och sade:

9. Bjud Aaron och hans söner, och säg: Detta är bränneoffrets lag. Bränneoffret skall brinna på altarens eldstad, alla nätterna intil morgonen; och allena altarens eld skall derpå brinna.

10. Och Presten skall kläda på sig sin linna kjortel, och det linna nederklädet på sin kropp; och skall uptaga astona, som af bränneoffrets eld kommer uppå altaret, och lägga den jemte wid altaret.

11. Och skall kläda sig af, och kläda sig i annor kläde, och bära astona ut om lägret på et rent rum.

12. Elden på altaret skall brinna, och aldrig utsläckas. Presten skall hwar morgon uptända weden deruppå, och ställa bränneoffret deruppå, och bränna deruppå det feta af tackoffret.

13. Alltid skall elden brinna på altaret, och aldrig utsläckas.

14. Och detta är spisoffrens lag, det Aarons söner offra skola för HERRANOM på altaret.

15. Man skall häsoffra sin hand full af semlomjöl, af spisoffret och deß oljo, och allt rökelset, som ligger på spisoffret, och skall uptändat på altarena, til en söt luft, HERRANOM till äminnelse.

16. Det öfwer är skall Aaron och hans söner förtära, och skola ätat osyradt på heligt rum, i gårdenom til wittnesbördsens tabernakel.

17. De skola intet baka med surdeg; ty det är deras del, den jag dem af mitt offer gifwit hafwer: Det skall wara dem det aldrabelgasta, lika såsom syndoffret och skuldofferet.

18. Det manfön är ibland Aarons barn skola det äta. Det ware edrom efterkommandom en ewig rätt om HERRANS offer. Ingen skall komma derwid, utan han är wigd.

19. Och HERRAN talade med Mose, och sade:

20. Detta skall wara Aarons och hans söners offer, som de skola offra HERRANOM på deras wigelsedag. Tiondedelen af et Epha semlomjöl til ewigt spisoffer, hälftena om morgonen, och hälftena om aftonen.

21. Uti panno skalt du göra det med oljo, och bära det bakadt fram, och i sthcken skalt du det offra HERRANOM til en söt luft.

22. Och Presten, som af hans söner i hans stad smord warder, han skall göra det. Detta är en ewig rätt HERRANOM. Det skall allt upbrändt warda.

23. Th allt spisoffer, som för en Prest sker, skall förtäras af eld, och icke ätas.

24. Och HERRAN talade med Mose, och sade:

25. Tala til Aaron och hans söner, och säg: Detta är syndoffrens lag: på den staden, der du slagtar bränneoffret, der skalt du och slagta syndoffret för HERRANOM: Det är det aldrabelgasta.

26. Presten, som syndoffret offrar, skall det äta på heligt rum, uti gårdenom til wittnesbördsens tabernakel.

27. Ingen skall komma wid deß kött, utan han är wigd. Och den som en klädnad stänker af deß blod, han skall twå sig på heligt rum.

28. Och kruknan, der det uti kokadt är, skall sönderflås. Är det en koppargryta, så skall man skura henne, och skölja med watern.

29. Det manfön är ibland Presterna, de skola äta deraf; ty det är det aldrabelgasta.

30. Men allt det syndoffer, hvars blod burit warder in uti wittnesbördsens tabernakel til försoning i thj helga, det skall man icke äta, utan upbränna det med eld.

7. Capitlet.

Prestens del af skuld- och annor offer.

Fett, blod.

Och detta är skuldofferens lag, och det är det aldrabelgasta.

2. På det rummet, der man slagtar bränneoffret, skall man och slagta skuldofferet, och stänka deß blod på på altaret allt omkring.

3. Och allt deß feta skall man offra, stjerten och det feta som är på inelstjerna:

4. Båda njurarna med det feta som der-

på är mid länderna, och nätet öfwer lefrena med njurarna.

5. Och Presten skall upbränna det på altaret HERANOM til et offer. Det är et skuldoffer.

6. Det mankön är ibland Presterna skola det äta på heligt rum; th det är det aldra helgasta.

7. Såsom syndoffret, så skall ock skuldoffer wara: Bägges deras skall en lag wara. Och skall höra Prestenom til, som derigenom försonar.

8. Den Presten något bränneoffer offerar, honom skall tillhöra huden af bränneoffret, som han offerat hafwer.

9. Och allt spisoffer, som i ugn, eller på halster, eller uti panno bakadt warder, skall höra Prestenom til, som det offerar.

10. Och allt spisoffer, som med oljo blandadt eller tort är, det skall allom Aarons barnom tillhöra, så th eno som th andro.

11. Och detta är tackoffers lag, det man HERANOM offerar.

12. Wilja de göra et lofoffer, så skola de offra ofsygade kator, blandade med oljo, och ofsygade tunkator, bestrukna med oljo, och i panno bakade semlofator, blandade med oljo.

13. Och sådana offer skola de göra på en kato af syradt bröd til sitt tackoffers lofoffer.

14. Och et af th allo skall offeras HERANOM til häfoffer, och skall höra Prestenom til, som stänker tackoffrens blod.

15. Och lofoffrens kött, i sitt tackoffer, skall ätas på samma dagen, som det offeradt warder, och intet låtas qwart intil morgonen.

16. Och ehwad det är et löfte eller frivilligt offer, så skall det på samma dagen ätit warda, som det offeradt är: Om något qwart blifwer til den andra dagen, skall man ända ätat.

17. Men hwad qwart blifwer af offeradt kött intil tredje dagen, det skall upbrännas i elde.

18. Och om någor äter på tredje dagen af det offerade köttet af hans tackoffer, så blifwer han icke tacknämlig, som det offerat hafwer, det skall icke heller warda honom tillräknadt, utan det blifwer en sthyggelse. Och hwad själ som deraf äter, hon är brotslig til en mißgerning.

19. Och det kött som kommer wid något

orent, det skall icke warda ätit, utan upbrändt i elde. Den der ren är til lekamen, han skall äta det köttet.

20. Och den själ som äter af tackoffrens kött, det HERANOM tillhör, hennes orenhet ware öfwer henne, och hon skall warda utrotad utu sitt folk.

21. Och om en själ kommer wid något det orent är, ware sig oren menniska, boskap, eller hwad eljest sthyggeligt är, eller ock äter af tackoffrens kött, det HERANOM tillhör, den skall utrotad warda utu sitt folk.

22. Och HEREN talade med Mose, och sade:

23. Tala med Israels barn, och säg: I skolen intet fett äta af få, lambom och getom.

24. Men det feta af et as, och hwad af wilddjur rismit är, bruker eder til allahanda nytto; men icke skolen I ätat.

25. Th den som äter det feta af den boskap, som HERANOM til offer gifwen är, den samma själen skall utrotad warda utu sitt folk.

26. I skolen ock intet blod äta, antingen af boskap, eller af foglar, der I bon.

27. Hwilken själ som äter något blod, hon skall utrotad warda utu sitt folk.

28. Och HEREN talade med Mose, och sade:

29. Tala med Israels barn, och säg: Den som HERANOM sitt tackoffer göra will, han skall ock bära med hwad som HERANOM til et tackoffer tillhör.

30. Han skall med sine hand bärat fram til HERANS offer, nemliga, det feta på bröstena skall han frambära, samt med bröstet, at de skola warda ett westoffer för HERANOM.

31. Och Presten skall upbränna det feta på altaret. Och bröstet skall höra Aaron til, och hans söner.

32. Och den högra bogen skola de gifwa Prestenom til häfoffer af deras tackoffer.

33. Och hwilken ibland Aarons söner offerar blodet af tackoffret, och det feta, han skall ock hafwa den högra bogen på sin del.

34. Th westebröstet och häfwebogen hafwer jag tagit af Israels barn, af deras tackoffer, och hafwer gifwit det Prestenom Aaron, och hans söner, til en ewig rätt.

35. Detta är Aarons och hans söners wigelse af HERANS offer, på den dagen då

de öfverantwardade wordo til at wara GEMranom Prestes.

36. Då GEMren böd, på den dagen då han dem wigde, hwad dem af Israels barnom gifwas skulle, til en ewig rätt, allom deras efterkommandom.

37. Och detta är bränneoffrens lag, spiso ffrens, syndoffrens, skuldoffrens, fylleoffrens och tackoffrens:

38. Det GEMren på Sinai berg Mose böd, den dagen då han böd honom til Israels barn, at de skulle offera deras offer GEMranom uti den öknene Sinai.

8. Capitlet.

Presteserne och tabernaklet smörjas, wigas.

Och GEMren talade med Mose, och sade:

2. Tag Aaron och hans söner med honom, samt med deras kläder, och smörjooljon, och en stut til syndoffer; två wädrar, och en korg med oshradt bröd.

3. Och församla alla menighetena inför dörene af wittnesbördsens tabernakel.

4. Mose gjorde såsom GEMren honom böd, och församlade menighetena inför dörene af wittnesbördsens tabernakel.

5. Och sade til dem: Detta är det, som GEMren budit hafwer at göra.

6. Och tog Aaron och hans söner, och twäddes dem med watn.

7. Och drog honom den linna fjortelen uppå, och bandt bältet omkring honom, och kläddes på honom den gula silkestjortelen, och fick honom lifstjortelen uppå, och gjordades honom öfwer lifstjortelen.

8. Och satte på honom skölden, och i skölden Ljus och Fullkomlighet.

9. Och satte honom hatten på hans hufwud, och satte på hatten ofwanför hans äne, et gyldene span på den helga kronona; såsom GEMren Mose budit hade.

10. Och Mose tog smörjooljon, och smorde tabernaklet med allt det deruti war, och wigde det.

11. Och stänkte dermed sju resor på altaret, och smorde altaret med all sin redskap, twättetaret med sinom fot, at det skulle warda wigdt.

12. Och gjöt af smörjooljone på Aarons hufwud, och smorde honom, at han skulle warda wigd.

13. Och hade Aarons söner fram, och drog dem linna fjortlar uppå, och gjordades

dem med bälter, och bandt dem hufwor uppå; såsom GEMren honom budit hade.

14. Och lät hafwa fram til sig en stut til syndoffer. Och Aaron och hans söner lade sina händer på hans hufwud.

15. Sedan slagtades han. Och Mose tog af blodet, och ströf med fingret på hornen af altaret allt omkring, och skärde altaret, och gjöt blodet på altarens botn, och wigde det, at han skulle försonat.

16. Och tog allt det feta af inelstverna; nätet öfwer lefrena, och båda njurarna med det feta derpå är, och upbrände det på altaret.

17. Men stuten med hans hud, kött och träck, brände han up i elde utanför lägret, såsom GEMren honom budit hade.

18. Och hade en wädur fram till bränneoffer: Och Aaron med hans söner lade sina händer på hans hufwud.

19. Sedan slagtades han. Och Mose stänkte af blodet på altaret allt omkring:

20. Högg wäduren i stycken, och brände up hufwudet och stycken:

21. Och twäddes inelstverna och fötterna med watn, och brände så hela wäduren up på altarena. Det war et bränneoffer til en föt luft, et offer GEMranom; såsom GEMren honom budit hade.

22. Han hade of fram den andra wäduren, som är fylleoffrens. Och Aaron med hans söner lade sina händer på hans hufwud.

23. Sedan slagtades han. Och Mose tog af hans blod, och ströf på högra örnatimpen af Aaron, och uppå tuman af högra handene, och på den största tåna af hans högra fot.

24. Och hade fram Aarons söner, och ströf af blodet på deras högra örnatimp, och på tuman af deras högra hand, och på största tåna af deras högra fot: Och stänkte blodet på altaret allt omkring.

25. Och tog det feta och stjerten, och allt det feta på inelstverna, och nätet på lefrena, båda njurarna med det feta deruppå är, och den högra bogen.

26. Dertil tog han utaf forgenom, der det oshrade brödet uti war för GEMranom, ena oshrada kaka, och ena kaka af det oljade brödet, och ena tunkaka, och lade det på det feta, och på högra bogen.

27. Och fick allt detta Aaron och hans sö-

ner på händerna, och weftade det för ett weftoffer för HERRANOM.

28. Och tog det allt igen af deras händer, och brände det up på altaret ofwan uppå bränneoffret: Th det är fylllooffer til en söt luft, et offer HERRANOM.

29. Och Mose tog bröstet, och weftade det til et weftoffer för HERRANOM af fylllooffrens wädur, den kom Mose på hans del; såsom HERRAN honom budit hade.

30. Och Mose tog af smörjooljone, och af blodet på altaret, och stänkte på Aaron och hans kläder, på hans söner och deras kläder, och wägde så Aaron och hans kläder, hans söner och deras kläder med honom.

31. Och sade til Aaron och hans söner: Kofet köttet för dörene af wittnesbördsens tabernakel; och äter det der, dertil med brödet i fylllooffrens korg, såsom mig budit är och sagdt, at Aaron och hans söner skulle äta.

32. Swad öfwer blifwer af köttet och brödet, det skolen I upbränna på elde.

33. Och I skolen icke utgå i sju dagar ifrå dörene af wittnesbördsens tabernakel, allt intil den dagen, då edra fylllooffers dagar äro ute; th i sju dagar äro edra händer fyllda:

34. Såsom det på denna dag skedt är: HERRAN hafwer så budit at göra, på det I skolen wara försonade.

35. Och I skolen blifwa för dörene af wittnesbördsens tabernakel dag och natt i sju dagar långt. Och skolen taga wara på HERRANS wakt, at I icke dö: Th så är mig budit.

36. Och Aaron med hans söner gjorde allt det HERRAN genom Mose budit hade.

9. Capitlet

Aarons första offer. Eld af himmelen.

Och på åttonde dagen kallade Mose Aaron och hans söner, och de äldsta i Israel;

2. Och sade til Aaron: Tag til dig en ung kalf til syndoffer, och en wädur til bränneoffer, båda utan wank, och haf dem fram för HERRAN.

3. Och tala med Israels barn, och säg: Tager en getabock til syndoffer, och en kalf, och et får, båda års gamla, och utan wank, til bränneoffer.

4. Och en oxa och en wädur til tackoffer, at wi offre för HERRANOM; och et spisoffer

blandadt med oljo: Förth i dag skall HERRAN låta eder se sig.

5. Och de togo det Mose budit hade inför dörene af wittnesbördsens tabernakel; och hela menigheten gick fram, och stod för HERRANOM.

6. Då sade Mose: Detta är det HERRAN budit hafwer, at I göra skolen; så warder HERRANS härlighet sig se latandes.

7. Och Mose sade til Aaron: Gack fram til altaret, och gör ditt syndoffer, och ditt bränneoffer, och försona dig och folket. Derefter gör folkens offer, och försona deklites dem; såsom HERRAN budit hafwer.

8. Och Aaron gick fram til altaret, och slagtrade kalfwen til sitt syndoffer.

9. Och hans söner báro blodet til honom, och han doppade med sitt finger i blodet, och strök på hornen af altaret, och gjöt blodet på botnen af altaret:

10. Men det feta och njurarna och det nätet på lefrene af syndoffrena brände han up på altaret; såsom HERRAN hade budit Mose.

11. Och köttet och skinnets brände han up på elde, utanför lägret.

12. Sedan slagtrade han bränneoffret, och Aarons söner báro blodet til honom, och han stänkte det på altaret allt omkring.

13. Och de báro bränneoffret til honom stycadt, och hufwudet: Och han brände det up på altaret.

14. Och han twädde inelwerna och fötterna, och brände det up ofwan på bränneoffret på altaret.

15. Derefter bar han fram folkens offer, och tog bocken, folkens syndoffer, och slagtrade honom, och gjorde et syndoffer deraf, såsom det förre.

16. Och bar bränneoffret fram, och gjorde såsom det sig borde.

17. Och bar fram spisoffret dertil, och tog sina hand full, och brände det up på altaret, förutan morgonens bränneoffer.

18. Sedan slagtrade han oxan och wäduren til folkens tackoffer: Och hans söner báro honom blodet, det stänkte han på altaret allt omkring.

19. Men det feta af oxan och wädurenom, stjerten, och det feta som war öfwer inelwerna, och njurarna, och nätet öfwer lefrene:

20. Allt detta feta lade de på bröstet, och brände det feta up på altaret.

21. Men bröstet och den högra bogen westade Aaron til et westoffer för HERanom; såsom Mose budit hade.

22. Och Aaron hof sina hand up til folket, och wälsignade dem; och gick neder, sedan han syndoffret, bränneoffret och tackoffret gjort hade.

23. Och Mose och Aaron gingo in uti wittnesbördsens tabernakel. Och då de gingo åter ut igen, wälsignade de folket. Då lät HERans härlighet se sig allo folkena.

24. Th eld kom ut ifrå HERanom, och förstörde bränneoffret, och det feta på altaret. Då allt folket såg detta, fröjdade det sig, och föllo på deras anlete.

10. Capitlet.

Madabs, Abihu död. Folkets flagan.

Win förbjudes. Prestens del.

Och Aarons söner, Madab och Abihu, togo hwar sitt röfelsekar, och lade eld deruti, och lade rökwerk derupå, och båret främmande eld fram för HERan, det han dem icke budit hade.

2. Då kom en eld ut ifrå HERanom, och förtärde dem, så at de blefwo döde för HERanom.

3. Då sade Mose til Aaron: Detta är det HERen sagt hafwer: Jag skall warda helgader på dem som nalkas mig, och för allo folke skall jag härlig hållen warda. Och Aaron tigde stilla.

4. Men Mose kallade til sig Misael och Elzaphan Ufils söner, Aarons faderbroders, och sade til dem: Går fram, och bärer edra bröder här ut af helgedomenom, ut för lägret.

5. Och de gingo fram, och båret dem med deras linne fjortlar ut för lägret; såsom Mose sagt hade.

6. Då sade Mose til Aaron, och hans söner, Eleazar och Ithamar: I skolen icke blotta edor hufwud, icke heller rifwa edor kläder, at I icke dön, och wrede kommer öfwer hela menighetena: Läter edra bröder af hela Israels hus gråta öfwer denna branden, som HERen gjort hafwer.

7. Men I skolen intet gå ut igenom dörena af wittnesbördsens tabernakel; annars kunden I dö: Th HERans smörjoolja är på eder. Och de gjorde såsom Mose sade.

8. Men HERen talade med Aaron, och sade:

9. Du och dine söner med dig skola icke dricka win eller starka drycker, när I gån in uti wittnesbördsens tabernakel, at i icke skolen dö. Det ware en ewig rätt allom edrom efterkommandom:

10. At I mågen åtskilja hwad heligt och oheligt, hwad rent och orent är:

11. Och at I mågen lära Israels barn alla rätter, som HERen til eder genom Mose sagt hafwer.

12. Och Mose talade med Aaron, och med hans återlefda söner, Eleazar och Ithamar: Tager det öfwerblifwit är af spisoffret af HERans offer, och äter det oskradt wid altaret; th det är det aldrangelgasta.

13. Och I skolen ätat på et heligt rum, th det är din rätt, och dina söners rätt af HERans offer; th så är mig budit.

14. Westebröstet och häfwebogen skalt du och dine söner, och dina döttrar med dig, äta på rent rum; th denne rätten är dig och dina söner gifwen til Israels barns tackoffer.

15. Th häfwebogen och westebröstet, med de fetas offer, skola inbäras, at de skola warda westade til westoffer för HERanom. Derföre är det ditt och dina barns til en ewig rätt; såsom HERen budit hafwer.

16. Och Mose sökte efter syndoffrens bock; och fann honom vara upbrändan. Och han wardt wred öfwer Eleazar och Ithamar Aarons söner, de ännu igenlefde woro; och sade:

17. Hwi hafwen I icke ätit syndoffret på heligt rum, efter det är det aldrangelgasta, och han hafwer gifwit eder det, på det I skolen bära menighetenes misgerningar, och försona dem för HERanom?

18. Si, hans blod är icke kommen in uti det helga: I skullen hafwa ätit det in i det helga, såsom mig budit är.

19. Men Aaron sade til Mose: Si, i dag hafwa de offrat deras syndoffer, och deras bränneoffer för HERanom, och mig är så gängit som du ser. Skulle jag i dag äta af syndoffer, och wara wid godt mod för HERanom?

20. Då Mose det hörde, war han til frids.

11. Capitlet.

Ren och oren djur.

Och HERren talade med Mose och Aaron, och sade til dem:

2. Taler med Israels barn, och säger: Deza äro de djur, som I äta skolen, ibland all djur på jordene.

3. Allt det som ibland djuren tvåflöfwadt är, och idislar, det skolen i äta.

4. Men det som idislar, och är flöfwadt, dock icke tvåflöfwadt, såsom camelen, det är eder orent, och I skolen icke ätat:

5. Cumiler idisla wäl; men de äro icke tvåflöfwade: Derföre äro de orene.

6. Haren idislar ock; men han är icke tvåflöfwad: Derföre är han eder oren.

7. Och swinet är wäl tvåflöfwadt; men det idislar icke: Derföre är det eder orent.

8. Af dezas kött skolen I icke äta, och icke komma wid deras as; ty de äro eder oren.

9. Detta skolen I äta ibland det som i watnena är: Allt det som spol och fjäll hafwer i koder, i hafwena, och i bäckom; det skolen I äta.

10. Men allt det som icke hafwer spol och fjäll i hafwena, och i bäckom, ibland allt det som röres i watnen, och allt det som lefwer i watne, det skall wara eder en wederstygge.

11. At I icke äten af dez kött: Och skyr wid deras as;

12. Ty allt det som icke hafwer spol och fjäll i watnena, der skolen I skyr weder.

13. Och detta skolen I skyr weder ibland foglarna, at I icke äten dem: Örnen, höfen, falken:

14. Gamen, gladona, och det af deras art är:

15. Och alle forpar med deras art:

16. Struffoglen, uglona, göfen, sparfhöfen med sin art:

17. Stenuglona, swanen, ufwen:

18. Klädermusena, rördrommen:

19. Storfen, hägren, skrifona med sin art: Widhöfden och swalona.

20. Och allt det sig rörer ibland foglarna, och går på fyra fötter, det skall wara eder en wederstygge.

21. Dock detta skolen I äta af foglom, der sig rörer och går på fyra fötter, hwilkas knä stå tilbaka, der det med hoppar på jordene.

22. Der af må I äta, såsom är Arbe med

fin art, och Saleam med sin art, och Hargol med sin art, och Hagab med sin art.

23. Allt det eljest hafwer fyra fötter ibland foglarna, det skall wara eder en wederstygge.

24. Och I skolen räkna dem oren. Den som kommer wid deras as, han skall wara oren allt intill aftenen.

25. Och den som någons deras as bär, han skall twä sin kläder, och skall blifwa oren allt intill aftenen.

26. Derföre, allt det djur som flöfwadt är, och icke tvåflöfwadt, och idislar icke, det skall wara eder orent: Den som kommer derwid, han blifwer oren.

27. Och allt det som går på händer ibland djuren, som gå på fyra fötter, det skall wara eder orent: Den som kommer wid deras as, han skall wara oren allt intill aftenen.

28. Och den som deras as bär, han skall twä sin kläder, och wara oren allt intill aftenen; ty allt sådant är eder orent.

29. Deze skola ock wara eder oren ibland de djur som krypa på jordene: Lefatten, musen, paddan, hwart efter sitt slag:

30. Sgellkotten, molken, öblan, stelligon, mullwaden:

31. De äro eder oren ibland allt det som kryper; den som kommer wid deras as, han skall wara oren intill aftenen.

32. Och allt det som et sådant dödt as på faller, det warder orent; ware sig allahanda träfärlil, eller kläder, eller skinn, eller säck, och all sådana redskap, der man något med gör, skall man låta i watn, och det blifwer orent intill aftenen; så warder det rent.

33. Allahanda lerkärlil, om et sådant as deruti faller, warder allt orent, som deruti är, och skall sönderslås.

34. All mat som man äter, om det watnet kommer deruti, den är oren: Och all dryck, som man dricker af allahanda sådana kärlil, är oren.

35. Och allt det som et sådant as på faller, det blifwer orent, ware sig ugn eller fetslar, det skall man slå sönder; ty det är orent, och skall wara eder orent.

36. Dock brunnar, källor och dammar äro rene: Den som kommer wid deras as, han är oren:

37. Och om et sådant as fölle på säd, som man fått hafwer, så är hon dock ren.

38. Men gjuter man watn på sädena, och sedan fölle sådant as deruppå, så worde hon eder oren.

39. Om et djur dör, det I äta mågen: Den som kommer wid det aset, den är oren intil aftonen.

40. Den som äter af sådant as, han skall två sin kläder, och skall blifwa oren intil aftonen: Så ock den som bär et sådant as, han skall två sin kläder, och blifwa oren intill aftonen.

41. Det som kräfer på jordene skall wara eder en wedersthyggelse, och man skall icke ätat.

42. Och allt det som går på bufenom, och allt det som går på fyra eller zera fötter, af allo thj som kräfer på jordene, det stolen I icke äta; th det skall wara eder en wedersthyggelse.

43. Görer edra själar icke till sthyggelse, och besmitter eder icke deruppå, så at I blifwen orene.

44. Th jag är HERren edar Gud: Derföre stolen I helga eder, at I blifwen helige; th jag är helig: Och I stolen icke orene edra själar på något kräkande djur, som på jordene kräfer.

45. Th jag är HERren, som hafwer fört eder utur Egypti land, at jag skall wara edar Gud: Derföre stolen I wara helige, th jag är helig.

46. Detta är lagen öfwer djur och foglar, och allahanda kräkande djur i watnena, och allahanda djur som kräta på jordene:

47. At I stolen weta åtsfilnad på, hwad orent och rent är, och hwad djur man äta, och hwad man icke äta skall.

12. Capitlet.

Barnafödersrenselse.

Och HERren talade med Mose, och sade:

2. Tala med Israels barn, och säg: När en qwinna undfår säd, och föder piltabarn, då skall hon wara oren i sju dagar, så länge hon lider sina fränkhet.

3. Och på åttionde dagen skall man omfå hans förhuds kött.

4. Och hon skall hema blifwa tre och trettio dagar uti hennes renselseblod. Intet heligt skall hon komma wid, och til helgedomen skall hon icke komma, til deß hennes renselседagar äro ute.

5. Föder hon pigobarn, så skall hon wara

oren i två weckor, så länge hon lider sina fränkhet, och skall sex och sextio dagar hema blifwa i hennes renselseblod.

6. Och när hennes renselседagar äro ute, efter son eller dotter, skall hon bära fram et årsgammalt lamb til bränneoffer, och en ung dufwo, eller turturdufwo, til syndoffer Prestenom, för dörena af wittnesbördsens tabernakel.

7. Der skall han offrat för HERranom, och försona henne, så warder hon ren af sinom blodgång. Detta är lagen för den som föder piltabarn eller pigobarn.

8. Om hennes hand icke förmå et får, så tage två turturdufwor, eller två unga dufwor, den ena til bränneoffer, den andra til syndoffer: Så skall Presten försona henne, at hon skall warda ren.

13. Capitlet.

Spitelstans art, tekn.

Och HERren talade med Mose och Aaron, och sade:

2. Om ene mennisko något kommer på hennes köttis hud, eller warder skabbot, eller etterhwitt, såsom der wille spitelsta komma på hans köttis hud, skall man hafwa honom til Presten Aaron, eller til en af hans söner ibland Presterna.

3. Och när Presten ser sårnaden på köttisens hud, at håren äro förwandlade til hwitnad, och rummet är så påseende, som det djupare är, än den andra huden af hans kött, så är det förwißo spitelsta: Th skall Presten bese honom, och döma honom oren.

4. Om något etterhwitt är på hans köttis hud, och är dock icke rummet så påseende, at det djupare är än den andra huden på köttet, och håren äro icke förwandlade til hwitnad, så skall Presten lycka honom inne i sju dagar:

5. Och på sjunde dagen bese honom, om sårnaden synes för hans ögon såsom tilföre, och hafwer intet vidare ätit sig ut på hudene, så skall Presten åter sluta honom inne i sju dagar.

6. Och när han beser honom annan gången, på sjunde dagen, och finner då, at sårnaden är förswunnen, och hafwer intet vidare ätit sig på hudene, så skall han döma honom renan; th det är en skabb: Och han skall två sin kläder, och så är han ren.

7. Om nu skabben vidare äter sig på hu-

dene, sedan han af Presten om besedd och ren sagt wardt; och warder nu annan tid besedd af Presten om:

8. Ser då Presten, at skabben hafwer vidare ätit sig i hudena, skall han döma honom oren: Th det är wißerliga spitelsta.

9. Om någon spitelsto sårnad warder på ene mennisko, den skall man hafwa til Presten:

10. När han ser och finner, at en hwitnad är kommen på hudena, och håren äro hwit wordne, och rätt kött är i sårena;

11. Så är det wißerliga en gammal spitelsta på hans kötts hud; derföre skall Presten döma honom oren, och icke sluta honom inne; th han är allaredo oren.

12. Om spitelstan förwidgas på hudene, och går utöfwer hela hudena, ifrå hufwudet ned til fötterna, allt det Presten om för ögonen wara kan;

13. När nu Presten beser det, och finner at spitelstan är gången öfwer hela köttet, då skall han döma honom ren, efter det allt på honom förwandladt är til hwitnad; th han är ren.

14. Men är der rätt kött den dagen då han besedd warder, så är han oren.

15. Och när Presten ser det rå köttet, skall han döma honom oren; th han är oren, och är wißerliga spitelst.

16. Om det rå köttet förwänder sig igen, och förwandlas til hwitnad, så skall han komma til Presten.

17. Och när Presten ser och finner, at den sårnaden är förwandlad til hwitnad, skall han döma honom ren; th han är ren.

18. Om någrom kommer på hans kötts hud en böld, och läses åter igen:

19. Och derefter på samma rummet upkommer något hwitt, eller rödligt etter hwitt warder, skall han warda besedd af Presten om.

20. När Presten ser, at det rummet är lägre än den andra huden, och håret är förwandladt til hwitnad, så skall han döma honom oren; th det är wißerliga wordet en spitelsto sårnad af den böldene.

21. Men ser Presten och finner, at håren icke äro hwit, och är icke lägre än den andra huden, och är förswunnet, så skall han sluta honom inne i sju dagar.

22. Äter det sig vidare i hudena, så skall

han döma honom oren; th det är wißerliga en spitelsto sårnad.

23. Men blifwer den etterhvitnaden så ståndandes, och äter sig icke vidare, så är det ärret efter böldene; och Presten skall döma honom ren.

24. Om någors mans kött warder sårt på hudene af eldsbränning, och brännesårnaden är rödlig eller hwit:

25. Och Presten beser honom, och finner håret förwandladt til hwitnad, der bränningen war, och är lägre til anseende än den andra huden; så är wißerliga spitelsta wordet af den bränningene: Derföre skall Presten döma honom oren; th det är en spitelsto sårnad.

26. Men ser Presten och finner, at håret på bränningene icke är förwandladt til hwitnad, och icke lägre än den andra huden, och är dertil förswunnet; skall han sluta honom inne i sju dagar.

27. Och på sjunde dagen skall han beser honom: Hafwer det vidare ätit sig ut på hudene, så skall han döma honom oren: Th det är spitelsta.

28. Men är det blifwit ståndande på bränningene, och icke hafwer vidare ätit sig ut på hudene, och är dertil förswunnet, så är det et sår efter bränningene, och Presten skall döma honom ren; th det är et ärr efter bränningen.

29. Om en man eller qwinna warder skabbot på hufwudet eller på skägget:

30. Och Presten beser sårnaden, och finner at det är lägre til anseende än den andra huden, och håret der sammastäds warder gulaktigt och tunt, så skall han döma honom oren; th det är en spitelsto skabb på hufwudet eller skäggena.

31. Men ser Presten, at skabben icke är lägre til anseende än den andra huden, och håret icke är blact; skall han sluta honom inne i sju dagar.

32. Och när han på sjunde dagen ser och finner, at skabben icke hafwer ätit sig vidare, och intet gult hår på färde är, och skabben är icke lägre til anseende än den andra huden;

33. Skall han raka sig, dock at han icke rakar skabben; och Presten skall åter sluta honom inne i sju dagar.

34. Och när han på sjunde dagen beser honom, och finner at skabben hafwer icke wi-

dare ätit sig i hudene, och är icke lägre til anseende än den andra huden, så skall Presten säga honom ren, och han skall två sin kläder; ty han är ren.

35. Om skabben äter sig vidare i hudena, sedan han ren sagd war:

36. Och Presten ser och finner, at skabben hafwer ätit sig vidare på hudene, så skall han icke mer fråga efter, om håren äro gulaktig; ty han är oren.

37. Är det ock för ögonen, at skabben hafwer ständit stilla, och der äro blact hår upgångne, så är skabben lätt, och han är ren: Ty skall Presten säga honom renan.

38. Om enom manne eller qwinno något etterh Witt kommer på hans kött's hud:

39. Och Presten ser, at det etterh wita något förswinner, så är det en hwit skabb, upkommen på hudena; och han är ren.

40. Om enom manne hufwudhåret af-faller, så at han warder skallot, han är ren.

41. Faller det honom framman af hufwudet, så är det en framskallot; och han är ren.

42. Men warder der någor hwit eller rödlig sårnad uppå det skallota eller framskallota, så är det spitel'ska upgången på samma skallota eller framskallota.

43. Derföre skall Presten bese honom, och när han finner den hwita eller rödliga sårnaden uplupen på hans skallota eller framskallota, at det synes såsom eljest spitel'ska på hudene;

44. Så är han spitel'sk och oren: Och Presten skall säga honom oren för sådana sårnads skull på hans hufwud.

45. Den som spitel'sk är, hans kläder skola wara riswin, och hufwudet blott; munne skylter, och skall allstinges oren kallas.

46. Och så länge den sårnaden på honom är, skall han wara oren; bo allena, och hans boning skall wara utan lägret.

47. Om på et kläde kommer en spitel'sko sårnad, ware sig ullet eller linnnet;

48. På warp eller wäft, ehwad det är, linnnet eller ullet, eller på ett skinn, eller på allt det af skinn gjordt är;

49. Och när den sårnaden warder blef eller rödlig, på kläde eller på skinne, eller på warpe eller wäfte, eller på något ting, som af skinn gjordt är, det är wißt en spitel'sko sårnad.

50. Derföre skall Presten bese det, och

när han ser sårnaden, skall han sluta det inne i sju dagar.

51. Och om han på sjunde dagen ser, at sårnaden hafwer vidare ätit sig, på klädet, på warpenom eller wäftena, på skinne, eller hwad af skinne gjordt är; så är det en inbiten spitel'sko sårnad, och det är orent.

52. Och klädet skall brännas up, eller warpen, eller wäftet, ehwad det är ullet eller linnnet, eller allahanda skinnwerk, der sådana sårnad uppå är: Ty det är en spitel'sko sårnad, och skall brännas up i elde.

53. Om Presten ser, at sårnaden icke hafwer vidare ätit sig på klädet eller på warpenom, eller wäftena, eller allahanda skinnwerk;

54. Så skall han bjuda, at man två, der sårnaden är, och skall sluta det inne i andra sju dagar.

55. Och när Presten ser, sedan sårnaden twagen är, at sårnaden intet förwandlad är för hans ögon, och ej heller hafwer vidare ätit sig, så är det orent, och skall upbrännas på elde: Ty det är djupt inätit, och hafwer befrätit det.

56. Om Presten ser, at sårnaden något förswunnen är, sedan han wardt twagen; så skall han riswa det af kläderna, af skinnerna, af warpenom eller wäftena.

57. Synes det ändå sedan på kläderna, på warpenom, på wäftena, eller allahanda skinnwerk; så är det en bäck, och skall det upbrännas med elde, der den sårnaden uti är.

58. Men klädet eller warpen, eller wäftet, eller allahanda skinnwerk, som twagit är, och sårnaden afgången är, skall man på nytt två, och så är det rent.

59. Detta är lagen om spitel'sko sårnad på kläder, ehwad de äro ullen eller linnen; på warp eller wäft, och allahanda skinnwerk, til at säga dem ren eller oren.

14. Capitlet.

Om de spitel'skas rening, försoning.

Och HERREN talade med Mose, och sade:

2. Detta är lagen om den spitel'ska, när han skall rensad warda. Han skall komma til Presten:

3. Och Presten skall gå utu lägret, och bese huru spitel'sko sårnaden är på dem spitel'ska hel worden;

4. Och skall bjuda honom, som rensas skall, at han tager två lefwande foglar, de

som rene äro, och cedreträ, och rosenfärgo ull, och Söp.

5. Och skall bjuda at slagta den ena foglen uti et lerkärl wid rinnande watn.

6. Och skall taga den lefwande foglen med cedreträ, rosenfärgo ullen, och Söpen, och doppa uti den slagtrade foglens blod wid rinnande watn.

7. Och stänka på honom, som af spitelstokne rensas skall, sju resor; och rensa honom alltså, och låta den lefwande foglen flhga i fria markena.

8. Men den rensade skall två sin kläder, och raka allt sitt hår af, och bada sig i watne, och så är han ren: Sedan gånge han in i lägret, dock skall han blifwa utan sitt tjäll i sju dagar.

9. Och på sjunde dagen skall han raka allt sitt hår af hufwudet, skägget och ögonbrynnen, så at allt hår blifwer afrakadt; och skall två sin kläder, och bada sitt kött i watne, och så är han ren.

10. Och på åttonde dagen skall han taga tu lamb, de utan want äro, och et årsgammalt får utan want, och tre tjungar semlomjöl til spisoffer, blandadt med oljo, och en Log oljo.

11. Då skall Presten ställa den rensada och deka ting fram för HERAN, för dörena af wittnesbördsens tabernakel:

12. Och skall taga det ena lambet, och ofra det til et skuldoffer med den Log oljo, och skall sådant westoffra för HERANOM.

13. Och sedan slagta lambet, der man slagtar syndoffret och bränneoffret, som är på heligt rum: Ty såsom syndoffret, så hörer ock skuldoffret Prestenom til; ty det är det aldrabelgasta.

14. Och Presten skall taga af skuldoffrens blod, och stryka på högra örnatimpen af den rensada, och på tuman af hans högra hand, och på största tåna af hans högra fot.

15. Sedan skall han taga af oljone utu Logen, och gjuta den i sin vänstra hand:

16. Och doppa med sitt högra finger i oljona, den i hans vänstra hand är, och stänka oljona med sitt ttnger sju resor för HERANOM.

17. Men det öfwer blifwer af oljone i hans hand skall han gjuta på den högra örnatimpen af honom som rensad är, och på den högra tuman, och på den stora tåna af

hans högra fot, ofwan uppå skuldoffrens blod.

18. Det qwart är af oljone i hans hand skall han slå på hans hufwud som rensader är, och försona honom för HERANOM.

19. Och skall göra syndoffer, och försona den rensada för hans orenlighets skull. Och skall sedan slagta bränneoffret.

20. Och skall offra det på altaret samt med spisoffret, och försona honom, så är han ren.

21. Är han fattig, och icke så mycket förwärfwar med sine hand, så tage et lamb för sitt skuldoffer, til at westoffra, til att försona honom, och en tjung af semlomjöl, blandad med oljo til spisoffer, och en Log oljo:

22. Och två turturdufwor, eller två unga dufwor, de han med sine hand förwärfwa kan; den ena ware til et syndoffer, den andra til et bränneoffer:

23. Och bäre dem til Presten, på åttonde dagen efter hans renselse, inför dörena af wittnesbördsens tabernakel för HERANOM.

24. Då skall Presten taga skuldoffrens lamb, och den Log oljo, och skall det allt westoffra för HERANOM.

25. Och slagta skuldoffrens lamb, och taga af samma skuldoffers blod, och stryka den rensada på hans högra örnatimp, och på tuman af hans hand, och på den stora tåna af hans högra fot:

26. Och gjuta oljona i sina vänstra hand:

27. Och stänka med sitt högra ttnger oljona, som i hans vänstra hand är, sju resor för HERANOM.

28. Det qwart blifwer i hans hand skall han låta på högra örnatimpen af den rensada, och på tuman af hans högra hand, och på stora tåna af hans högra fot, ofwan uppå skuldoffrens blod.

29. Det qwart är i hans hand af oljone skall han låta på hufwudet af den rensada, til att försona honom för HERANOM.

30. Och sedan göra et syndoffer utaf den ena turturdufwone, eller unga dufwone, såsom hans hand hafwer kunnat förwärfwa:

31. Utaf den andra et bränneoffer, samt med spisoffret. Och alltså skall Presten försona den rensada för HERANOM.

32. Detta ware lagen för den spitelsta,

som icke kan med sine hand förwärfwa det til hans renselse hörer.

33. Och GEMren talade med Mose och Aaron, och sade:

34. När i kommen in uti Canaans land, det jag eder til besittning gifwa skall, och jag der i någro edor besittnings huse en spitelsko sårnad gifwer;

35. Så skall han, som huset tilhörer, komma, underwisa det Prestenom, och säga: Det synes såsom en spitelsko sårnad är i mino huse.

36. Då skall Presten säga dem, at de skola ryma utu huset förra än Presten går derin, til at bese sårnaden: På det at allt det i huset är icke skall warda orent. Sedan skall Presten gå in til at bese huset.

37. När han nu ser sårnaden, och finner at på husens wäggar gula eller rödletta gropar äro, och deras anseende djupare in är, än wäggen eljest är:

38. Så skall han gå utu huset genom dörena, och igenlyda huset i sju dagar.

39. Och när han på sjunde dagen igenkommer, och ser at sårnaden hafwer ätit sig widare på wäggene af huset:

40. Så skall han bjuda dem utbryta stenarna, der den sårnaden uti är, och kasta det ut för staden på et orent rum.

41. Och huset skall man skrapa innantill allt omkring, och kasta det affskrapade stoftet ut för staden på et orent rum:

42. Och taga andra stenar, och sätta dem i samma staden; och taga annan kalk, och bestryka huset med.

43. Om då sårnaden igenkommer, och brister ut på huset, sedan man hafwer uttagit stenarna, skrapat huset, och bestrufit det på nytt:

44. Så skall Presten gå derin: Och när han ser at sårnaden hafwer widare ätit sig på husena, så är det wißerliga en frätande spitelsko på huset; och är orent.

45. Derföre skall man bryta huset ned, både sten och trä, och allt stoftet af husena föra ut för staden på et orent rum.

46. Och den som går in i huset, så länge det tillslutit är, han är oren intill aftenen.

47. Och den derinne ligger, eller äter derinne, han skall två sin kläder.

48. Swar nu Presten ser, då han går derin, at sårnaden icke widare hafwer ätit sig på huset, sedan huset bestrufit är; så skall

han säga det rent; th sårnaden är hel worden.

49. Och skall taga til syndoffer för huset, två foglar, chederträ, och rosenfärgad ull, och Sjöp:

50. Och slagta den ena foglen uti et lerfäril med rinnande watn.

51. Och skall taga det chederträ, rosenfärgada ullen, Sjopen och den lefwande foglen, och doppa honom uti den slagtada foglens blod wid rinnande watn, och stänka huset sju resor.

52. Och skall alltså skära huset med foglens blod, och med det rinnande watnet, med den lefwande foglen, med chederträ, med Sjopen, och med rosenfärgada ullen.

53. Och skall låta den lefwande foglen flyga ut för staden i fria markena, och försöna huset; så är det rent.

54. Detta är lagen om all spitelkos och skabbs sårnad:

55. Om kläders spitelsko, och huses;

56. Om blemor, skabb och etterh Witt:

57. På det man skall weta, när något orent eller rent är. Detta är lagen om spitelsko.

15. Capitlet.

Säds- blods-flöd, rening.

Och GEMren talade med Mose och Aaron, och sade:

2. Taler med Israels barn, och säger til dem:

3. Om enom manne flyter hans köttis flöd, han är oren. Och då är han oren af denna flödene, när hans kött förrötes, eller bortfrätes af det flytandet.

4. All säng, der han på ligger, och allt det han sitter uppå, skall wara orent.

5. Och den som kommer wid hans säng, han skall två sin kläder, och bada sig med watn, och wara oren intill aftenen.

6. Och den som sätter sig der han suttit hafwer, han skall två sin kläder, och bada sig med watn, och wara oren intill aftenen.

7. Den som kommer wid hans kött, han skall två sin kläder, och bada sig med watn, och wara oren intill aftenen.

8. Om han spottar på den som ren är, skall han två sin kläder, och bada sig med watn, och wara oren intill aftenen.

9. Och sadelen, der han rider uppå, skall wara oren.

10. Och den som kommer wid något, som under honom varit hafwer, han skall vara oren intil aftonen. Och den sadant bär, han skall två sin kläder, och bada sig med watn, och vara oren intil aftonen.

11. Och den som han wederkommer, och hafwer tilförene icke twagit sina händer, han skall två sin kläder, och bada sig med watn, och vara oren intil aftonen.

12. Kommer han wid et lerkärl, skall man det sönderflå: Men träkärl skall man följa med watn.

13. Och när han warder ren af hans flytande, skall han räkna sju dagar sedan han wardt ren, och två sin kläder, och bada sitt kött med rinnande watn, så är han ren.

14. Och på åttonde dagen skall han taga två turturduftwor, eller två unga duftwor, och bära fram för HERAN inför dörena af vittnesbördsens tabernakel, och få Prestenom.

15. Och Presten skall göra af den ena et syndoffer, och af den andra et bränneoffer; och försona honom för HERANOM, för hans flytande skull.

16. När enom manne hans säd utgår i sömnen, han skall bada sitt hela kött med watn, och vara oren intil aftonen.

17. Och allt kläde, och allt skinn, som med sadana säd bezädat är, skall twås med watn, och vara oren intill aftonen.

18. En qwinna, när hwilko en sadana ligger, hon skall bada sig i watne, och vara oren intill aftonen.

19. När en qwinna hafwer fins kött blodflöd, hon skall vara affides i sju dagar. Och den som kommer wid henne, han skall vara oren intill aftonen.

20. Och allt det hon ligger uppå, så länge hon affides är, skall vara oren: Och det hon sitter uppå skall vara oren.

21. Och den som kommer wid hennes säng, han skall två sin kläder, och bada sig med watn, och vara oren intil aftonen.

22. Och den som kommer wid något, der hon hafwer suttit uppå, den skall två sin kläder, och bada sig med watn, och vara oren intil aftonen.

23. Hwad som kommer wid hennes säng, eller det hon sitter på, den det rörer, han skall vara oren intil aftonen.

24. Och om en man ligger när henne, den stund hon affides är, han skall vara

oren i sju dagar; och sängen, der han uppå legat hafwer, skall vara oren.

25. Om en qwinna hafwer sin blodflöd i långan tid, icke allenast i så lång tid som wandt är, utan och utöfwer den tiden som wandt är, skall hon vara oren så länge hon flyter: Såsom hon är i hennes rätta flöds tid, så skall hon och vara oren i denna tiden.

26. All den säng, der hon uppå ligger, så länge hon då flyter, skall vara såsom den säng i hennes rätta flöds tid. Och allt det hon sitter uppå skall vara oren, såsom i den orenheten i hennes rätta flöds tid.

27. Den som kommer wid något deraf, han skall vara oren, och skall två sin kläder, och bada sig med watn, och vara oren intil aftonen.

28. Warder hon ren af hennes flöd, så skall hon räkna sju dagar, sedan skall hon vara ren.

29. Och på åttonde dagen skall hon taga två turturduftwor, eller två unga duftwor, och bära dem til Presten inför dörena af vittnesbördsens tabernakel.

30. Och Presten skall göra et syndoffer af den ena; af den andra et bränneoffer, och försona henne för HERANOM, öfwer hennes orenlighets böd.

31. Så skolen I förwara Israels barn för deras orenlighet, at de icke dö uti deras orenlighet, om de göra mitt tabernakel oren, det ibland eder är.

32. Detta är lagen om den som hafwer en flöd, och den som i sömnen hans säd flyter, så at han warder deraf oren:

33. Och öfwer henne som hafwer sin blodflöd, och den som en flöd hafwer, ehwad det är man eller qwinna, och när en man ligger när ena oren.

16. Capitlet.

Försonings-högtid, bocken.

Och HERAN talade med Mose, sedan de två Aarons söner döde woro, då de offrade för HERANOM.

2. Och HERAN sade: Säg dinom broder Aaron, at han icke i alla tider ingår uti den innersta helgedomen, inom förlotten inför nådastolen som på arkenom är, at han icke dö; ty jag will låta se mig uti et moln på nådastolenom.

3. Utan härmed skall han gå in: med en

ung stut til syndoffer, och med en wädur til brännoffer.

4. Och skall kläda den helga linna fjortelen uppå, och hafwa det linna nederklädet uppå sitt kött, och gjorda sig med et linnet bälte, och hafwa den linna hatten uppå; förty det äro de helga kläden; och skall bada sitt kött med watn, och lägga dem uppå.

5. Och skall taga utaf menighetene af Israels barnom, två getabockar til syndoffer, och en wädur til bränneoffer.

6. Och Aaron skall hafwa fram stuten, sitt syndoffer, och försona sig och sitt hus.

7. Och sedan taga de två bockarna, och ställa dem fram för HERAN inför dörena af wittnesbördens tabernakel.

8. Och skall kasta lott öfwer de två bockarna; den ena lotten HERANOM, den andra fribockenom.

9. Och skall offra den bocken til et syndoffer, på hwilken HERANS lott föll.

10. Men den bocken, öfwer hwilken deß frias lott föll, skall han ställa lefwande fram för HERAN, at han skall försona honom, och släppa den fribocken i öknena.

11. Och så skall han då hafwa fram fins syndoffers stut, och försona sig och sitt hus, och skall slagta honom.

12. Och skall taga ena panno, full med glöd af altaret, som står för HERANOM, och handena fulla med stött rökwerk, och bära det inom förlotten.

13. Och lägga rökverket på elden inför HERANOM, så at dampet af rökverket skyler nådastolen, som är på wittnesbördet, at han icke dörr.

14. Och skall taga blodet af stutenom, och stänka med sitt finger up at nådastolen, frammantil. Sju resor skall han så stänka af blodet för nådastolenom med hans finger.

15. Sedan skall han slagta bocken, folkens syndoffer, och bära af hans blod der inom förlotten, och skall göra med hans blod såsom han gjorde med stutens blod, och stänka deßlikes dermed frammantil, up at nådastolen.

16. Och skall alltså försona helgedomen af Israels barns orenhet, och ifrå deras öfwerträdelse i alla deras synder. Sammalunda skall han göra wittnesbördens tabernakel; ty de äro orene, som omkring ligga.

17. Ingen menniska skall wara in uti wittnesbördens tabernakel, när han går

der in til at försona i helgedomenom, til deß han går ut igen; och skall alltså försona sig och sitt hus, och hela Israels menighet.

18. Och när han utgår til altaret, som står för HERANOM, skall han försona det; och skall taga af stutens blod, och af bockens blod, och stryka på altarens horn allt omkring.

19. Och skall stänka af blodet med sitt finger sju resor der uppå, och rensa, och helga det af Israels barns orenhet.

20. Och när han fullkomnat hafwer helgedomens och wittnesbördens tabernakels och altarens försoning, skall han hafwa fram den lefwande bocken:

21. Och skall då Aaron lägga båda sina händer på hans hufwud, och bekänna öfwer honom alla Israels barns misgerningar, och all deras öfwerträdelse i alla deras synder, och skall lägga dem på bockens hufwud, och låta honom löpa genom någons mans hjälp, som förhanden är, i öknena.

22. At bocken skall bortbära alla deras misgerningar på sig uti wildmarkena; och låta honom i öknene.

23. Och Aaron skall gå in uti wittnesbördens tabernakel, och afläda sig de linna kläden, som han på sig klädt hade, då han gick in uti helgedomen, och skall der låta blifwa dem:

24. Och skall bada sitt kött med watn på heligt rum, och kläda sin egen kläder uppå, och gå der ut, och göra sitt bränneoffer och folkens bränneoffer, och försona både sig och folket:

25. Och bränna up det feta af syndoffret på altarena.

26. Men den, som förde fribocken ut, skall två sin kläder, och bada sitt kött med watn, och sedan komma igen i lägret.

27. Syndoffrens stut och syndoffrens bock, hwilkas blod til försoning burit wardt in i helgedomen, skall man föra utom lägret, och upbränna i elde, både deras hud, kött och träck.

28. Och den som bränner det up, han skall två sin kläder, och bada sitt kött med watn, och sedan komma i lägret.

29. Och skall detta wara eder en ewig rätt: På tionde dagenom i sjunde månadenom skolen I späka edra kroppar, och ingen gerning göra, ware sig inländskt eller utländskt ibland eder:

30. Förth på den dagen sker edor försoning, så at I warden rengjorde; ifrån alla edra synder warden I rengjorde för HERANOM.

31. Derföre skall det wara eder den störste Sabbath, och I skolen späta edra kroppar: En ewig rätt ware det.

32. Men den försoningen skall en Prestera göra, den man migt hafwer, och hwilkens hand man fyllt hafwer til en Prest i hans faders stad; och skall kläda på sig de linna kläder, som äro heliga kläden:

33. Och skall alltså försona den helga helgedomen, och vittnesbördens tabernakel, och altaret, och Presterna, och allt folket af menighetene.

34. Det skall wara eder en ewig rätt, at I försonen Israels barn af alla deras synder, ena reso om året. Och Mose gjorde såsom HERANOM honom budit hade.

17. Capitlet.

Swarest och hwilkom offras bör.

Blod, as.

Och HERANOM talade med Mose, och sade:

2. Tala med Aaron och hans söner, och all Israels barn, och säg til dem: Detta är det HERANOM budit hafwer:

3. Hwilken af Israels hus, som i lägret, eller utanför lägret, slagtar en oxa, eller lamb, eller get:

4. Och intet bär fram för dörena af vittnesbördens tabernakel det som HERANOM för et offer burit warder inför HERANOMS boning, han skall för blod brotslig wara, såsom den som blod utgjutit hafwer; och sådana menniska skall utrotad warda utu sitt folk.

5. Derföre skola Israels barn deras offer, som de på fria markene offra wilja, bära fram för HERANOM, inför dörena af vittnesbördens tabernakel til Presten, och der offra deras tackoffer HERANOM.

6. Och Presten skall stänka blodet på HERANOMS altare inför dörena af vittnesbördens tabernakel, och bränna up det feta, HERANOM til en söt luft.

7. Och ingalunda mer offra djeflomen deras offer, med hwilkom de hor bedrifwa. Det skall dem wara en ewig rätt i deras efterkommandom.

8. Derföre skalt du säga dem: Hwilken menniska af Israels huse, eller ock en främ-

ling, den ibland eder är, som gör et offer eller bränneoffer:

9. Och bär det icke in för dörena af vittnesbördens tabernakel, at han gör det HERANOM, den skall utrotad warda utu hans folk.

10. Och hwilken menniska, ware sig af Israels huse, eller en främling ibland eder, äter något blod; emot honom skall jag sätta mitt anlete, och skall utrota honom midt utu hans folk:

11. Th kroppens lif är uti blodet, och jag hafwer gifwit eder det til altaret, at edra själar skola dermed försonade warda: Förth blodet är försoning för lifwet:

12. Derföre hafwer jag sagt Israels barnom: Ingen själ ibland eder skall äta blod, och ingen främling, som ibland eder bor.

13. Och hwilken menniska, ware sig af Israels huse, eller en främling ibland eder, som tager et djur eller fogel i jagt, det man äter, han skall utgjuta det blod, och öfvertäcka honom med jord.

14. Th kroppens lif är i finom blod. Och jag hafwer sagt Israels barnom: I skolen ingen kroppens blod äta; th kroppens lif är i finom blod. Den det äter, han skall utrotad warda.

15. Och hwilken själ som äter et as, eller det af wilddjur rifwit är, ware sig en inländsk eller utländsk, han skall twå sin kläder, och bada sig med watern, och wara oren intil aftonen, så warder han ren.

16. Om han icke twår sin kläder, eller sig icke badar, skall han bära sina misgärning.

18. Capitlet.

Förbudna leder och beblandelser.

Och HERANOM talade med Mose, och sade:

2. Tala med Israels barn, och säg til dem: Jag är HERANOM edar Gud.

3. I skolen icke göra efter som görs i Egypti land, der I bott hafwen; och icke efter som görs i Canaans land, der jag dig införa skall; I skolen icke heller hålla eder midt deras sätt;

4. Utan efter mina rätter skolen I göra, och mina stadgar skolen I hålla, at I wandren derutinnan: Th jag är HERANOM edar Gud.

5. Derföre skolen I hålla mina stadgar, och mina rätter; th hwilken menniska dem

göra, han skall derigenom lefwa: Th jag är HERRN.

6. Ingen skall gå in til sina nästa blodsfränka, til att blotta hennes blygd: Th jag är HERRN.

7. Du skall dins faders och dine moders blygd icke blotta: Hon är din moder, derföre skall du icke blotta hennes blygd.

8. Du skall icke blotta dins faders hustrus blygd; th det är dins faders blygd.

9. Du skall icke blotta dine systers blygd, den dins faders, eller dine moders dotter är, hema eller ute född.

10. Du skall icke blotta dine sonadotters, eller dine dotterdotters blygd; th det är din blygd.

11. Du skall icke blotta dins faders hustrus dotters blygd, den dinom fader född är, och din syster är.

12. Du skall icke blotta dins faderssisters blygd; th hon är dins faders nästa blodsfränka.

13. Du skall icke blotta dine moderssisters blygd; th hon är dine moders nästa blodsfränka.

14. Du skall icke blotta dins faderbroders blygd, så at du tager hans hustru; th hon är din swägerfä.

15. Du skall icke blotta dine sonahustrus blygd; th hon är dins sons hustru, derföre skall du icke blotta hennes blygd.

16. Du skall icke blotta dins broders hustrus blygd; th hon är dins broders blygd.

17. Du skall icke blotta dine hustrus, samt med hennes dotters blygd: ej heller taga hennes sons dotter, eller dotterdotter, til att blotta hennes blygd; th hon är hennes nästa blodsfränka: och det är en last.

18. Du skall och icke taga dins hustrus syster, til att blotta hennes blygd, henne emot, medan hon ännu lefwer.

19. Du skall icke gå in til qwinnona, så länge hon hafwer sina sjuko i sine orenhet, til att blotta hennes blygd.

20. Du skall och icke ligga när dins nästas hustru, til att beblanda dig med henne, dermed du orenar dig på henne.

21. Du skall och icke gifwa af dine säd, at det skall upbrännas för Molech, at du icke ohelgar dins Guds namn; th jag är HERRN.

22. Du skall icke ligga när drängar, så som när ena qwinno; th det är en sthyggelse.

23. Du skall och icke ligga när något djur, at du dermed orenar dig: Och ingen qwinna skall sthaffa hafwa med något djur; th det är en sthyggelse.

24. I skolen uti intet af detta orena eder; förth uti allt detta hafwa Hedningarne orenat sig, hwilka jag skall här utdrifwa för eder.

25. Och landet är derigenom orenadt: Och jag skall söka deras mihgerningar på dem, så at landet skall utspyh sina inbhyggare.

26. Derföre håller mina stadgar och rätter, och görer intet af denna sthyggelsen, antingen inländske eller utländske ibland eder:

27. Th all sådana sthyggelse hafwa landfens folk gjort, som för eder woro, och hafwa orenat landet:

28. På det at landet och icke utspyr eder, då I det orenen, lika som det hafwer utspyht Hedningarna, som för eder woro.

29. Förth, de som göra denna sthyggelsen, deras själar skola utrotade warda utu deras folk.

30. Derföre håller mina stadgar, at I icke gören efter de sthyggeliga seder, som för eder woro, at I icke dermed orenade warden; th jag är HERRN edar Gud.

19. Capitlet.

Helighetsregler.

Och HERRN talade med Mose, och sade:

2. Tala med hela menighetene af Israels barn, och säg til dem: I skolen wara helige; th jag är helig, HERRN edar Gud.

3. Swar och en frukte sina moder, och sin fader: Håller mina helgedagar; th jag är HERRN edar Gud.

4. I skolen icke wända eder til afgudar, och skolen icke göra eder gutna gudar; th jag är HERRN edar Gud.

5. Och när I wiljen göra HERRANOM tackoffer, så skolen I offra det, at det må wara honom täckt:

6. Och skolen det äta på samma dagen, då I offren det, och på den andra dagen. Swad qwart blifwer til tredje dagen, det skall man bränna up i eld.

7. Äter der någor af på tredje dagen, så är han en sthyggelse, och warder icke tacknämlig:

8. Och den samme ätaren skall bära sin

missgerning, at han HERANS helgedom hafwer ohelgat; och den själen skall utrotad warda utu sitt folk.

9. När du upskär af ditt land, skalt du icke skära intill ändan allt omkring, och icke noga allt afhemta.

10. Sammalunda skalt du ej heller noga berga din vingård, eller uphemta de affallna bären: Utan skall det blifwa låta för de fattiga och främlingar; th jag är HEREN edar Gud.

11. I skolen icke stjäla eller ljuga, eller handla falskeliga den ene med den andra.

12. I skolen icke swärja falskt wid mitt namn, och ohelga dins Guds namn; th jag är HEREN.

13. Du skalt icke göra dinom nästa orätt, eller röfwa honom. Din dagatalrs lön skall icke blifwa när dig intill morgonen.

14. Du skalt icke banna dem döfwa. Du skalt icke sätta för den blinda något, der han kan stöta sig uppå; utan du skalt frukta din Gud; th jag är HEREN.

15. I skolen icke handla orätt i dome, och skalt icke skona dem ringa, och icke ära den mäktiga, utan skalt döma dinom nästa rätt.

16. Du skalt icke vara en bakdantare ibland ditt folk. Du skalt ock icke stå emot dins nästas blod; th jag är HEREN.

17. Du skalt icke hata din broder i dino hjerta; utan du skalt straffa din nästa, på det du icke skalt lida skuld för hans skull.

18. Du skalt icke hämnas, och icke behålla någon omvilja emot dins folks barn. Du skalt älska din nästa såsom dig sjelfwan; th jag är HEREN.

19. Mina stadgar skolen I hålla, at du icke låter din bostap hafwa beblandning med annor djur; och icke får din åker med blandad säd: Och at ingen flädnad kommer på dig, som af ull och lin tilhopa kommen är.

20. Om en man ligger när ena qwinno, och beblandar sig med henne, och hon är en trälinna, och är af enom androm kränkt, dock är icke löst, eller frihet fått hafwer, det skall straffadt warda; men icke skola de dö: Th hon hafwer icke warit fri.

21. Men han skall frambara HERANOM för sina skuld en wädur til skuldoffer, inför dörena af mittnesbördsens tabernakel.

22. Och Presten skall försona honom med skuldoffret för HERANOM, för den synd, som han gjort hafwer: Så warder honom

Gud nådelig öfwer hans synd, som han gjort hafwer.

23. När I kommen i landet, och plantaren allahanda trä, der man af äter, skolen I affskära deras förhud med deras frukt: I tre år skolen I hålla dem för oomstorna, så at I icke äten dem.

24. Men i fjerde årena skall all deras frukt vara helgad och prisad HERANOM:

25. I femte årena skolen I äta fruktarna, och samla henne in; th jag är HEREN edar Gud.

26. I skolen intet äta med blod: I skolen icke äta på foglarop; eller wälja några daggar.

27. I skolen icke skära någon plätt på edart hufwud, och icke allstinges rata edart skägg af.

28. I skolen icke skära något märke på edar kropp öfwer en dödan; eller skrifwa bokstäfwer på eder; th jag är HEREN.

29. Du skalt icke hålla dina dotter til bo-leri, på det at landet icke skall bedrifwa bo-leri, och warda fullt med laster.

30. Håller mina helgedagar, och frukter för min helgedom; th jag är HEREN.

31. I skolen icke wända eder til spämän, och fråger intet af de teknathydare, at I icke warden orenade på dem; th jag är HEREN edar Gud.

32. För et grått hufwud skalt du upstå, och ära de gamla; th du skalt frukta din Gud; th jag är HEREN.

33. Om en främling warder boendes när eder i edro lande, den skolen I icke öfwerfalla.

34. Han skall bo när eder såsom en inländskt ibland eder; och du skalt älskan såsom dig sjelfwan: Förth I woren ock främlingar i Egypti lande. Jag är HEREN edar Gud.

35. I skolen intet olifa handla, i dom, med aln, med wig, med mått.

36. Rätt wäg, rätt pund, rätt skeppa, rätt kanna skall vara när eder; th jag är HEREN edar Gud, som hafwer fört eder utur Egypti land:

37. At I skolen hålla och göra alla mina stadgar, och alla mina rätter; th jag är HEREN.

20. Capitlet.

Molechs offer. Spämäns,
blodskams straff.

Och H&Eren talade med Mose, och sade:

2. Säg Israels barnom: Hvilken af Israels barn, eller en främling, som bor i Israel, gifwer af sine säd Molech, han skall döden dö; folket i landena skall stena honom.

3. Och jag skall sätta mitt anlete emot sådana mennisko, och skall utrota honom utu hans folk; derföre, at han af sine säd gifwit hafwer Molech, och orenat min helgedom, och ohelgat mitt helga namn.

4. Och om folket i landet se genom ttnger med de menniskone, som af sine säd hafwer gifwit Molech, så at de icke dräpa honom;

5. Så will jag dock sätta mitt anlete emot den menniskan, och emot hans slägt, och skall utrota honom, och alla de som efter honom med Molech hor bedrifwit hafwa, utu deras folk.

6. Om en själ wänder sig til spämän och teknathdare, så at hon hor bedrifwer efter dem; så will jag sätta mitt anlete emot den samma själen, och will utrota henne utu hennes folk.

7. Derföre helger eder, och warer helige; ty jag är H&Eren edar Gud.

8. Och håller mina stadgar, och görer dem; ty jag är H&Eren, den eder helgar.

9. Den som bannar sin fader eller sina moder, han skall döden dö; hans blod ware öfwer honom, at han sin fader eller moder bannat hafwer.

10. Den som hor bedrifwer med någons mans hustru, den skall döden dö, både horfarlen och horfonan; derföre, at han med fins nästas hustru hor bedrifwit hafwer.

11. Om någor ligger när fins faders hustru, så at han fins faders blygd blottat hafwer, de skola både döden dö; deras blod ware öfwer dem.

12. Om någor ligger när sina sonahustru, så skola de både döden dö; förth de hafwa gjort ena skam; deras blod ware öfwer dem.

13. Om någor ligger nära en dräng, såsom när ena qwinno, de hafwa gjort en stygghet, och skola både döden dö; deras blod ware öfwer dem.

14. Om någor tager en hustru, och hennes moder dertil, han hafwer gjort en last;

man skall bränna honom up i elde, och de båda med, at ingen last blifwer ibland eder.

15. Om någor hafwer staffa med ofkälåg djur, han skall döden dö, och djuret skall man dräpa.

16. Om en qwinna låter sig in til något ofkälåg djur, så at hon dermed hafwer staffa, den skall du dräpa, och djuret deklifas: Döden skola de dö; deras blod ware öfwer dem.

17. Om någor tager sina syster, fins faders dotter, eller sine moders dotter, och städar hennes blygd, och hon åter hans blygd, det är en skam; de skola förgöras inför deras slägtes folk: Ty han hafwer blottat sine systers blygd; han skall bära sina skuld.

18. Om en man ligger när ena qwinno i hennes krankhets tid, och blottar hennes blygd, och uplåter hennes brunn, och hon blottar fins blod brunn; de skola både förgjorde warda utu deras folk.

19. Dine moderssysters blygd, och dine faderssysters blygd skall du icke blotta: Ty en sådana hafwer sina nästa blodstränko blottat; och de skola bära deras skuld.

20. Om någor ligger när fins faderbroders hustru, den hafwer fins faderbroders blygd blottat: De skola bära deras synd; utan barn skola de dö.

21. Om någor tager fins broders hustru, det är en skamlig gerning: De skola wara utan barn, derföre, at han hafwer fins broders blygd blottat.

22. Så håller nu alla mina stadgar och mina rätter, och görer dem, på det landet icke utspyr eder, der jag eder införer, at I deruti bo skolen.

23. Och wandrer icke uti Hedningarnas stadgar, hwilka jag skall utdrifwa för eder; ty allt sådant hafwa de gjort, och jag hafwer haft en stygghet wid dem.

24. Men eder säger jag: I skolen besitta deras land; ty jag skall gifwa eder et land i arf, der mjölk och hannog uti flyter: Jag är H&Eren edar Gud, den eder affkilt hafwer ifrån annat folk:

25. At I och skilja skolen den rena boskapen ifrå den orena; och orena foglar ifrå de rena; och icke orena edra själar på boskap, på foglar, och på allt det på jordene kryper, det jag eder affkilt hafwer, at det skall wara orent.

26. Derföre skolen I wara mig helige; ty

jag HERren är helig, den eder affkilt hafwer ifrån annat folk, at I skolen höra mig til.

27. Om någor man eller qwinna warder en spåman, eller en teknathdare, de skola döden dö; Man skall stena dem; deras blod ware öfwer dem.

21. Capitlet.

Presta-reglor.

Och HERren sade til Mose: Tala til Presterna, Aarons söner, och säg til dem: En Presters skall icke orena sig på någon dödan af sitt folk;

2. Utan på sin skyldman, den honom näst tillkommer, såsom på sin moder, på sin fader, på sin son, på sin dotter, på sin broder;

3. Och på sin syster, den ännu en jungfru och ingens mans hustru warit hafwer; den hans nästa skyldman är, på dem må han orena sig.

4. Eljest skall han icke orena sig på någon, som honom är wederkommande ibland hans folk, så at han sig ohelgar.

5. Han skall och ingen plätt göra på sitt hufwud, eller afraka sitt skägg, och på hans kropp intet märke skära.

6. De skola sinom Gudi helige wara, och icke ohelga fins Guds namn: Förth de offra HERrans offer, deras Guds bröd; derföre skola de wara helige.

7. Han skall icke taga någon sköfo, eller ena förkränkta, eller den som af sin man bortdrifwen är; th han är helig sinom Gudi.

8. Derföre skalt du räkna honom helig; th han offerar dins Guds bröd. Han skall wara dig helig; th jag är helig, HERren som eder helgar.

9. Om ens Prests dotter begynner til at bola, den skall man upbränna i elde; th hon hafwer skämt sin fader.

10. Smilken öfwerste Presters är ibland hans bröder, på hwilkens hufwud smörjooljan gutin är, och hans hand fylld är, så at han med kläden iflädd warder, den skall icke blotta sitt hufwud, och icke skära sin kläder sönder.

11. Och skall til ingen dödan komma, och skall icke orena sig, hwarken öfwer fader eller moder.

12. Utu helgedomenom skall han icke gå, at han icke ohelgar fins Guds helgedom. Th

wigelsen, hans Guds smörjoolja, är på honom: Jag är HERren.

13. Ena jungfru skall han taga sig til hustru:

14. Men inga ento, eller bortdrefna, eller förkränkta, eller sköfo; utan ena jungfru, af sitt folk, skall han taga til hustru;

15. På det han icke skall ohelga sina säd ibland sitt folk; th jag är HERren, som honom helgar.

16. Och HERren talade med Mose, och sade:

17. Tala med Aaron, och säg: Om någor want är på någrom af dine säd uti edart slägte, den skall icke gå fram, at han offerar fins Guds bröd:

18. Förth hwar och en, den någon want hafwer, skall icke gå fram, ware sig blind, halt, med ene stygga näso, med ofskickeliga lemmar:

19. Eller den som hafwer en sönderbruten fot eller hand:

20. Eller kroppog är, eller hinno på ögonen hafwer, eller windög, eller maslog, eller skabbog, eller förbråten är.

21. Den som nu af Prestens Aarons säd hafwer en want uppå sig, han skall icke gå fram til at offra HERrans offer; th han hafwer en want, derföre skall han intet nalkas intil fins Guds bröd, at han dem offerar.

22. Dock skall han äta af fins Guds bröde, både af det helgo, så och af de aldrachelgastu.

23. Men dock skall han icke komma in til förlotten, ej heller nalkas altarena, så länge sådana want på honom är, at han icke ohelgar min helgedom; th jag är HERren, som helgar dem.

24. Och Mose sade detta til Aaron, och til hans söner, och til all Israels barn.

22. Capitlet.

Lag om offers ätande och art.

Och HERren talade med Mose, och sade:

2. Säg Aaron och hans söner, at de hålla sig ifrån Israels barns helgo, hwilket de mig helga, och icke ohelga mitt helga namn; th jag är HERren.

3. Säg dem nu til, och deras efterkommandom: Smilken af edor säd går til det helga, som Israels barn helga HERranom, och orenar sig så på det, hans själ skall utro-

tad warda för mitt anlete; th jag är HERren.

4. Hvilken af Aarons säd är spitelst, eller hafwer ena ködd, den skall icke äta af det helga, til deß han warder ren. Den som kommer wid någon oren kropp, eller den som hans säd afgår i sömnen:

5. Eller den som kommer wid en matt, den honom oren är, eller en mennisko, som honom oren är, och allt det honom orenar:

6. Hvilken själ kommer wid något deraf, den är oren intil aftonen, och skall icke äta af de helgo; utan skall först bada sin kropp med watern.

7. Och när solen är nedergången, och han ren worden är, då må han äta deraf; th det är hans spis.

8. Et as, och hwad af wilddjur riftwit är, skolen I icke äta, at I icke skolen warda oren deruppå; th jag är HERren.

9. Derföre skola de hålla mina stadgar, at de icke skola lägga synd uppå sig, och dö deröfwer, när de ohelga sig; th jag är HERren, som dem helgar.

10. Ingen annar skall äta af det helgo, ej heller Prestens husman, ej heller någon dagafarl.

11. När Presten köper ena själ för sina penningar, den må äta deraf. Och det i hans huse födt är, det må och äta af hans bröd.

12. Om Prestens dotter warder ens främmandes hustru, skall hon icke äta af deß helgas häfoffer.

13. Warder hon en enka, eller utdrifwen, och hafwer ingen säd, och kommer igen til fins faders hus, så skall hon äta af fins faders bröd, såsom då hon ännu piga war: Men ingen främmande skall äta deraf.

14. Hvilken som eljest äter af de helgo ometandes, han skall lägga femtedelen dertil, och gifwa Prestenom med de helgo:

15. På det at de icke skola ohelga Israels barns helga, som de häfoffra HERranom:

16. At de icke skola lägga misgerning och skuld på sig, när de äta af deras helgo; th jag är HERren, som dem helgar.

17. Och HERren talade med Mose, och sade:

18. Säg Aaron och hans söner, och all Israels barn: Hvilken Israelit eller främling i Israel will göra sitt offer, ware sig af löfte, eller af fri wilja, at de wilja göra

HERranom et bränneoffer, det honom skall wara tacknämligit af eder:

19. Det skall wara et mankön, och utan wank, af få, lambom eller getom.

20. Allt det som något fel hafwer, skolen I icke offra; förth det warder icke tacknämligit för eder.

21. Och hwilken et tackoffer HERranom göra will, et beshynnerligt löfte, eller af fri wilja, af få eller får, det skall wara utan wank, at det må warda tacknämligit. Det skall hafwa ingen wank.

22. Är det blindt, eller brutit, eller sargadt, eller förtwinadt, eller maflogt, eller skabbogt; så skola de icke sådant offra HERranom, och intet offer deraf gifwa på HERrans altare.

23. En oge eller får, som offideliga eller lytta lemmar hafwer, må du offra af en fri wilja; men icke warder det tacknämligit för et löfte.

24. Du skalt och icke offra HERranom något det förframadt, eller förstött, eller förslitit, eller utskurit är; och skolen sådant icke göra i edro lande.

25. Du skalt och icke offra något sådant af ens främlings hand, med edars Guds bröd; th det doger intet, och hafwer en wank: Derföre warder det icke tacknämligit för eder.

26. Och HERren talade med Mose, och sade:

27. När en kalf, eller lamb, eller get födt är, så skall det wara när sine moder i sju dagar: På åttonde dagen och derefter må man offra det HERranom, så är det tacknämligit.

28. Ware sig nöt eller får, så skall man icke slagta det med sin unga på enom dag.

29. När I wiljen göra HERranom et lofoffer, det för eder tacknämligit skall wara;

30. Så skolen I äta det på samma dagen, och skolen intet behålla qwart intil morgonen; th jag är HERren.

31. Derföre håller min bud, och görer dem; th jag är HERren.

32. At I icke ohelgen mitt helga namn, och at jag må helgad warda ibland Israels barn; th jag är HERren den eder helgar:

33. Den eder utur Egypti land fört hafwer, at jag skulle wara edar Gud: Jag är HERren.

23. Capitlet

Ärliga Högtiders lag.

Och HERRen talade med Mose, och sade:

2. Tala til Israels barn, och säg til dem: Deje äro HERRans högtider, som I skolen falla heliga och mina högtider, då I samman kommen.

3. Sex dagar skalt du göra ditt arbete; men den sjunde dagen är den store helge Sabbathen, då I tilhopa kommen: Intet arbete skolen I göra på honom; förth det är HERRans Sabbath, ehwar I bon.

4. Deje äro de HERRans högtider, dem I skolen falla helga högtider, då I samman kommen:

5. På fjortonde dagen i första månaden om aftonen är HERRans Passah,

6. Och på den femtonde i samma månaden är HERRans osyrade bröds högtid; då skolen I äta osyradt bröd i sju dagar.

7. Den förste dagen skall kallas helig ibland eder, då I samman kommen; då skolen I intet tjenstearbete göra:

8. Och offra HERRanom i sju dagar. Den sjunde dagen skall och helig kallas, då I tilhopa kommen; på honom skolen I och intet tjenstearbete göra.

9. Och HERRen talade med Mose, och sade:

10. Tala med Israels barn, och säg til dem: När I kommen i landet, som jag eder gifwa skall, och i skolen uppfära, så skolen I föra til Presten en kärftwa förstlingen af edro säd:

11. Då skall den kärftwen warda westad för HERRanom, at det skall blifwa tack nämligit af eder. Och detta skall Presten göra på den andra dagen näst efter Sabbathen.

12. Och skolen på den dagen, då edar kärftwe westad warder, göra HERRanom et bränneoffer af et lamb, det utan wank och årsgammalt är.

13. Samt med spisoffret, två tjugur semlomjöl, blandadt med oljo, til en söt lufts offer HERRanom; dertil dryckoffer, en fjerding af et Hin win.

14. Och skolen intet äta af det nya, hwarfen bröd, torfad ay eller forn, intil den dagen, då I bären edrom Gud offer. Det skall wara en ewig rätt til edra efterkommande, ehwar I bon.

15. Sedan skolen I räkna ifrå den andra Sabbathsdagen, då i bären westekärftwen fram, sju hela Sabbather:

16. Intil den andra dagen efter den sjunde Sabbathen: Det är, femtio dagar skolen I räkna och offra HERRanom nytt spiso ffer:

17. Och skolen offra det af alla edra boningar, nemliga, tu westebröd af två tjugur semlomjöl, slyradt och bakadt HERRanom til en förstling.

18. Och skolen frambära med edor bröd sju årsgamla lamb utan wank, och en ungtut, och två wädrar: Det skall wara HERRans bränneoffer, spisoffer och dryckoffer; det är en söt lufts offer HERRanom.

19. Dertil skolen I göra en getabock til syndoffer, och tu årsgamla lamb til tackoffer.

20. Och Presten skall westa det med förstlings brödena för HERRanom til de tu lamben: Och skall wara HERRanom heligt, och höra Presten til.

21. Och I skolen utropa denna dagen: Ty han skall kallas helig ibland eder, då I samman kommen: Intet tjenstearbete skolen i göra. En ewig rätt skall det wara, til edra efterkommande, ehwar I bon.

22. När I uppfären sädena i edro lande, skolen I icke allt uppfära på åkren, och icke allt för noga uphemta; utan skolen det låta dem fattigom, och främlingom. Sag är HERRen edar Gud.

23. Och HERRen talade med Mose, och sade:

24. Tala med Israels barnom, och säg: På första dagen i sjunde månadenom skolen I hålla Blåsandens helga Sabbath til åminnelse, då I samman kommen:

25. Då skolen I intet tjenstearbete göra; och skolen göra HERRanom offer.

26. Och HERRen talade med Mose, och sade:

27. På tionde dagen i denna sjunde månadenom är Försonedagen, den skall ibland eder kallas helig, at I tilhopa kommen. Då skolen I späta edra kroppar, och offra HERRanom:

28. Och skolen intet arbete göra på denna dagen; ty det är en försonedag, at I skolen försonade warda för HERRanom edrom Gud.

29. Ty hwilken icke später sin kropp på

denna dagen, den skall utrotad warda utu hans folk.

30. Och hwilken på denna dagen något arbete gör, den skall jag förgöra utu hans folk.

31. Derföre skolen I intet arbete göra. Det skall wara en ewig rätt til edra efterkommande, ehwar I bon.

32. Det är edrar store Sabbath, at I skolen späta edra kroppar. På nionde dagen i månadenom om aftonen skolen I hålla denna Sabbath, ifrån aftonen och åter intil aftonen.

33. Och HERren talade med Mose och sade:

34. Tala med Israels barn, och säg: På femtonde dagen i denna sjunde månadenom är Löfhyddo högtid i sju dagar HERranom.

35. Den förste dagen skall kallas helig, at I samman kommen; intet tjenstearbete skolen I göra.

36. I sju dagar skolen I offra HERranom. Den åttonde dagen skall också kallas helig, at I samman kommen: Och I skolen göra edart offer HERranom; ty det är samlingsdag: Intet tjenstearbete skolen I göra.

37. Deße äro HERrans helgedagar, de I skolen heliga hålla, at I samman kommen, och gören HERranom offer, bränneoffer, spisoffer, dryckoffer, och annor offer, hwart efter sin dag:

38. Förutan det HERrans Sabbath, och edra gåfwor och löfte, och friwiljoga gåfwor äro, som I gifwen HERranom.

39. Så skolen I nu på femtonde dagen i sjunde månadenom, när I hafwen i hus samlat årswärten af landena, hålla HERrans högtid i sju dagar. På första dagenom är Sabbath, och på åttonde dagenom är också Sabbath.

40. Och I skolen på första dagenom taga frukt af skön träd, palmtelningar, och qwistaf af tjockqwistadt trä, och pilträ; och wara glade i sju dagar för HERranom edrom Gud.

41. Och skolen alltfå hålla HERranom den högtiden om året i sju dagar; det skall wara en ewig rätt til edra efterkommande, at de få skola hålla helg uti den sjunde månaden.

42. Sju dagar skolen I bo i löfhyddor.

Den en inländning är i Israel, han skall bo i löfhyddor:

43. At edre efterkommande skola weta, huru jag hafwer låtit Israels barn bo i hyddor, då jag förde dem utur Egypti land. Jag är HERren edar Gud.

44. Och Mose sade Israels barnom om denna HERrans helg.

24. Capitlet.

Uhyeolja, skådobrod. Bannors, stadass straff.

Och HERren talade med Mose, och sade:

2. Bjud Israels barnom, at de bära til dig klara stötta bomolja til lysning, hwilken dageliga skall slås up i lamporna:

3. Utanföör wittnesbördsens förlott i wittnesbördsens tabernakel. Och Aron skall sköta det både afton och morgon för HERranom dageliga. Det skall wara en ewig rätt med edra efterkommande.

4. Och skall han pynta til lamporna på dem sköna ljusastakanom för HERranom dageliga.

5. Och du skalt taga semlomjöl, och bara deraf tolf kator; en kafa skall hålla två tjunger.

6. Och skalt lägga dem ju sex i hwar hop på det sköna bordet för HERranom.

7. Och skalt lägga på dem rent röfelse, at det skall wara åminnelse-bröd til et offer HERranom.

8. På hwar Sabbathsdag skall han pynta dem til HERranom alltid, af Israels barn til et ewigt förbund.

9. Och skola höra Aron och hans söner til, de skola äta dem på heligt rum; ty det är hans aldrahelgasta af HERrans offer til en ewig rätt.

10. Och en man utgick, enes Israelitiska qwinnos son, den ens Egyptisk mans son war ibland Israels barn, och trätte med en Israelitisk man i lägret:

11. Och nämnde namnet, och bannades. Då hade de honom fram för Mose. Och hans moder het Selomith, Dibri dotter af Dans slägte:

12. Och de lade honom i fängelse, til deß dem worde wiß swar gifwen genom HERrans mun.

13. Och HERren talade med Mose, och sade:

14. För honom ut för lägret, som ban-

nats haftwer, och lät alla dem, som det hörde, lägga sina händer på hans hufvud, och lät hela menighetena stena honom.

15. Och säg Israels barnom: Hwilken som bannar sin GUD, han skall bära sina synd.

16. Hwilken som HERRans namn nämner, han skall döden dö; hela menigheten skall stena honom. Såsom utländningen, så skall och inländningen wara: Om han nämner det namnet, så skall han dö.

17. Om någon slår ena mennisko, han skall döden dö.

18. Men den som slår någon bostap, han skall betalat kropp för kropp.

19. Och den som gör sinom nästa skada, honom skall man göra såsom han gjorde:

20. Skada för skada, öga för öga, tand för tand; såsom han haftwer gjort ene mennisko skada, så skall man göra honom igen.

21. Så at den som slår någon bostap, den skall betalat; men den som slår ena mennisko, han skall dö.

22. Samma rätten skall wara ibland eder, så för utländningen, som för inländningen; ty jag är HERREN edar Gud.

23. Och Mose sade detta för Israels barnom, och förde honom, som bannats hade, ut för lägret, och stenade honom. Och alltså gjorde Israels barn, såsom HERREN Mose budit hade.

25. Capitlet.

Helg= klang= fri=år.

Och HERREN talade med Mose på Sinai berg, och sade:

2. Tala med Israels barn, och säg til dem: När I kommen in uti det land, som jag eder gifwandes warder, skolen I hålla landsens helg HERRanom:

3. Så at du i sex år får din åker, och i sex år får din wingård, och samlar in fruktena;

4. Men på sjunde årena skall landet hålla HERRanom sina stora helg, i hwilko du icke skall få din åker, eller berga din wingård.

5. Och hwad af sig sjelfwo växer, efter din afbergning, skall du icke berga. Och de windruswor, som utan ditt arbete växte äro, skall du icke afhemta, efter det är landsens helgår.

6. Utan landsens helgår skall du fördenfull hålla, at du skall äta der af, din tjena-

re, din tjenarinna, din dagafarl, din husman, din främling när dig:

7. Din bostap, och djuren i ditt land, allt det der växer skall wara til mats.

8. Och du skall räkna sju sådana helgår, så at sju år skola sju resor tald warda, och den sju helgårs tiden gör nio och fyratio år.

9. Då skall du låta blåsa i basunen öfwer allt edart land, på tionde dagen i fjunde månadenom, rätt på Försonedagen.

10. Och I skolen helga det femtionde året, och skolen kalla det et friår i landena, allom dem som bo derinne; ty det är edart klangår. Så skall hwar och en när eder komma til sina ägor igen, och til sina slägt.

11. Ty det femtionde året är edart klangår. I skolen intet få, ej heller upskära det af sig sjelfwo växt är, ej heller afhemta i wingårdenom det utan arbete växt är.

12. Förth klangåret skall wara heligt ibland eder. Men I skolen äta allt det som marken bär.

13. Det är klangåret, i hwilko hwar man skall komma til sitt igen.

14. Om du något säljer dinom nästa, eller något köper af honom, skall ingen besnifka sin broder:

15. Men efter klangårens tal skall du köpa det af honom, och hwad åren sedan draga kunna, der efter skall han sälja dig det.

16. Efter som åren äro mång til, så skall du låta risa köpet, och efter som de äro få til, skall du låta köpet falla; ty han skall sälja dig det efter som det draga kan.

17. Så besnifka nu ingen sin nästa, utan frukta din Gud; ty jag är HERREN edar Gud.

18. Derföre görer efter mina stadgar, och håller mina rättor, at I dem gören, på det I mågen tryggeliga bo i landena;

19. Ty landet skall gifwa eder sina frukt, at I skolen hafwa nog til at äta, och bo tryggeliga derinne.

20. Och om du worde sägandes: Hwad skole wi äta på sjunde årena; ty wi få intet, och församle ingen årswäxt?

21. Så will jag bjuda min wälsignelse i sjetta årena öfwer eder, så at det skall göra eder tre åras växt.

22. Det I fån på de åttionde årena, och af den gamla årswärten, der äter af intil nionde året, så at I äten af det gamla, intil deß äter ny årswäxt kommer.

23. Derföre skolen I icke sälja landet ewinnerliga: **Ty landet är mitt, och I ären främmande och gäster för mig.**

24. Och I skolen i allt edart land låta landet til lösen:

25. Om din broder warder fattig, och säljer dig sine ägor, och hans näste skyldman kommer til honom, och will lösät, så skall han lösa det hans broder sålt hafwer.

26. Om någor wore, som ingen lösare hafwer, och kan med sine hand så mycket åstadkomma, at han löser en del;

27. Då skall man räkna åratalet sedan han såldet, och hwad igen står, gifwe honom som köpt hafwer, at han må komma til sine ägor igen.

28. Om hans hand icke kan finna så mycket, at han kan få någon del igen, så skall det, som han sålt hafwer, vara i köparens händer intil klangäret; då skall det vara ute, och han komme til sine ägor igen.

29. So som säljer bort et boningahus innan stadsmuren, han hafwer et helt års frist til at lösa det igen; det skall vara tiden, innan hwilken han det lösa må.

30. Om han icke löser det förra än hela året ute är, så skall köparen behålla det ewinnerliga, och hans efterkommande; och skall icke löst utgå i klangärena.

31. Men är det et hus i sådana by, der ingen mur om är, det skall man räkna lika med markene i landena; och skall warda löst, och i klangärena fritt utgå.

32. De Leviters städer, och husen i städerna, der deras ägor inne äro, måga alltid löste warda.

33. Den som något löser ifrå de Leviter, den skall gå derifrån i klangärena, ware sig hus eller stad, som han besuttit hafwer; förth husen uti de Leviters städer äro deras ägor ibland Israels barn.

34. Men markena för deras städer skall man icke sälja; förth det är deras egendom ewinnerliga.

35. Om din broder warder fattig, och af sig kommer när dig, så skalt du taga honom til dig, såsom en främling eller husman, at han må lefwa när dig.

36. Och du skalt icke taga ocker af honom, eller winning; utan skalt frukta din Gud, at din broder må lefwa bredewid dig.

37. Th du skalt icke få honom dina pen-

ningar på ocker, och icke utfå din spis på fördel.

38. Th jag är HERREN edar Gud, den eder utur Egypti land fört hafwer, at jag skulle gifwa eder det landet Canaan, och wara edar Gud.

39. Om din broder warder fattig när dig, och säljer dig, så skalt du icke låta honom göra trälars arbete:

40. Utan han skall vara när dig, såsom en dagafarl och en husman, och tjena dig intil klangäret;

41. Då skall han gå lös ut ifrå dig, och hans barn med honom; och skall komma til ditt slägte igen, och til sine faders ägor.

42. Förth de äro mine tjenare, de jag utur Egypti land fört hafwer; th skall man icke sälja dem efter trälars sätt.

43. Och skalt du icke med stränghet råda öfwer dem, utan frukta din Gud.

44. Men wilt du hafwa träl- och träl-ännor, så skalt du köpa dem af Hedningarna, som omkring eder äro:

45. Af husmän, som främlingar ibland eder äro, och af deras afkommandom, som de när eder uti lande föda, dem skolen I hafwa til egna:

46. Och skolen äga dem, och edor barn efter eder til en ewig ägo; dem skolen i låta vara träl- och träl-ännor. Men öfwer edra bröder, Israels barn, skall ingen öfwer den andra råda med stränghet.

47. Om en främling eller en husman wäxer til när dig, och din broder warder fattig när honom, och säljer sig enom främling, eller husmanne när dig, eller någrom af sine slägt;

48. Så skal han rätt hafwa, sedan han såld är, at warda löst igen; och någor af hans bröder må lösa honom:

49. Eller hans faderbroder, eller faderbroders son, eller eljest någor hans när skyldman i hans slägte; eller om hans egen hand kan så mycket åstadkomma, så skall han lösa sig:

50. Och skall räkna med sin köpare ifrå det året, då han sålde sig, intil klangäret. Och penningarne skola räknade warda efter åratalet, sedan han såldes; och skall hans lön med inräknas för hela tiden.

51. Om ännu mång år äro intil klangäret, så skall han der efter desto mer gifwa för lösnen, efter som han köpt är.

52. Iro få år qwar intil klangäret, så skall han och der efter igengiftwa til sin lösning.

53. Och skall rättna sin lön med honom år ifrån år. Och skalt icke låta råda öfwer honom med stränghet för din ögon.

54. Om han icke löser sig i denna mätto, så skall han i klangäret lös utgå, och hans barn med honom.

55. Förth Israels barn äro mine tjenare, de jag utur Egypti land fört hafwer. Jag är HERren edar Gud.

26. Capitlet.

Gudattighets och ogudattighets lön.

I skolen icke göra eder några afgudar, eller beläte, icke heller upresa eder några stodar, icke heller någon wårdsten sätta uti edro lande, til at tilbedja derföre: Th jag är HERren edar Gud.

2. Håller mina Sabbather, och frukter eder för min helgedom. Jag är HERren.

3. Om I wandren i minom stadgom, och hållen min bud, och gören dem;

4. Så skall jag gifwa eder regn i sinom tid; landet skall gifwa sin wäxt, och trän på markene bära sina frukt.

5. Och tröskotiden skall räcka intil winandena, och winanden skall räcka intil sädestiden. Och I skolen hafwa bröd nog, och skolen tryggeliga bo i edro lande.

6. Jag skall gifwa frid i edro lande, at I skolen sofwa, och ingen förfära eder. Jag skall låta komma de onda djur utur edro lande, och intet swärd skall gå genom edart land.

7. I skolen jaga edra fiendar, och de skola falla för eder genom swärd.

8. Fem af eder skola jaga hundrade, och hundrade af eder skola jaga tio tusende; th edre fiender skola falla för eder genom swärd.

9. Och jag skall wända mig til eder; jag skall föröka eder, och låta eder wäxa til, och jag skall göra mitt förbund fast med eder.

10. Och I skolen äta af det gamla, så at I skolen låta det gamla fara för det nya.

11. Jag skall hafwa min boning ibland eder, och min fjäl skall icke förkasta eder.

12. Och jag skall wandra ibland eder, och skall wara edar Gud, så skolen I wara mitt folk.

13. Th jag är HERren edar Gud, den

eder utur Egypti land fört hafwer, at I icke skullen wara deras trälar. Och hafwer jönderbrutit edart of, och hafwer låtit eder gå rätta.

14. Men om I icke hören mig, och icke gören deka buden all:

15. Utan förakten mina stadgar, och edra fjälar förkasta mina rätter, så at I icke gören all min bud, och låten mitt förbund tilbaka;

16. Så skall jag och då göra eder detta: Jag skall hemsöka eder med försträckelse, swulnad, och skälfwo, at edor ansikte förfalla, och edre kroppar försmäta skola: I skolen fåfängt så edra säd, och edre fiender skola äta henne.

17. Och jag skall ställa mitt anlete emot eder, och I skolen warda slagne för edra fiendar. Och de som hata eder, skola råda öfwer eder, och I skolen fly, då ingen jagar eder.

18. Om I ändå icke hören mig, så skall jag ännu sju resor mer görat, til at näpfa eder för edra synder:

19. Ut jag edra högfärd och genstörtighet nederflå skall. Och jag skall göra edar himmel såsom jern, och edra jord såsom koppar.

20. Och edro möda och arbete skall förtappadt wara, så at edart land icke skall gifwa sin wäxt, och trän i landet icke bära sina frukt.

21. Och om I wandren mig emot, och icke wiljen höra mig; så skall jag ändå görat sju resor mer, til at slå eder för edra synders skull.

22. Och skall sända wilddjur ibland eder: De skola upäta edor barn, och förderfwa edar bofskap, och förminsta eder; och edre wägar skola warda öde.

23. Om I ändå icke dermed låten rätta eder, och wandren mig emot;

24. Så skall jag och wandra emot eder, och skall ännu slå eder sju resor mer för edra synders skull.

25. Och skall låta komma öfwer eder et hämmdeswärd, det mitt förbund hämma skall. Och om I församlen eder uti edra städer, skall jag dock sända pestilentie ibland eder, och skall gifwa eder uti edra fienders händer.

26. Så skall jag och förderfwa edars bröds tilråd, så at tio qwinnor skola baka fitt bröd i enom ugn, och edart bröd skall

man utväga med wigt; och när I äten, skolen I icke wara mätte.

27. Om I dermed än icke hören mig, utan wandren mig emot;

28. Så skall jag och i grymhet wandra emot eder, och skall sjufallt mer näpsa eder för edra synders skull;

29. Så at I skolen äta edra söners och döttrars kött.

30. Och jag skall borthäfwä edra högder, och edro beläte utrota, och skall kasta edra kroppar uppå edra afgudar, och min själ skall wämja wid eder:

31. Och skall göra edra städer öde, och edra kyrkor förlägga, och skall icke wilja kuffa edra söta luft.

32. Alltså skall jag göra landet öde, at edre fiender, som bo deruti, skola grufwa sig derföre.

33. Men eder skall jag förfkingra ibland Hedningarna, och draga ut swärdet efter eder, at edart land skall blifwa öde, och edre städer omtull slagne.

34. Så skall då landena behaga sin helg, så länge det öde ligger, och I ären i fienda lande. Ja, då skall landet hålla helg, och deß helg thj behaga.

35. Så länge det öde ligger, skall det hålla helg: Derföre, at det icke kunde heligt hålla, då I skullen låtat heligt hålla, då I deruti bodden.

36. Och de som återlefwas af eder, dem skall jag göra et häfwande hjerta uti deras fiendar's lande, så at et rustande löf skall jagga dem; och skola fiij derföre, lifasom et swärd jagade dem, och falla der som ingen jagar dem.

37. Och den ene skall falla på den andra, lika såsom för swärd, och dock ingen jagar dem. Och I skolen icke töra duka eder up för edra ttendar.

38. Och I skolen förfaras ibland Hedningarna, och edra fiendar's land skall fräta eder up.

39. De som återlefwas, skola försmättas i deras mißgerningar uti fienda lande; och uti deras fäders mißgerningar skola de försmättas.

40. Så skola de då bekänna sina mißgerning, och sina fäders mißgerning, i hwilkom de sig förtagit, och emot mig wandrat hafwa.

41. Derföre will jag och wandra emot

dem, och skall drifwa dem bort i deras fienda land. Då warder ju deras oomstorna hjerta sig ödmjukandes. Och då skall dem behaga deras mißgerningars straff.

42. Och jag skall ihogkomma mitt förbund med Jacob, och mitt förbund med Isaac, och mitt förbund med Abraham; och skall tänka uppå landet,

43. Som af dem öfwergiftwit är, och hafwer haft et behag til sina helg, medan det öde ligger ifrå dem, och dem behagar deras mißgerningars straff, derföre, at de hafwa föraktat mina rättter, och deras själ hafwer haft en wämjelse til mina stadgar.

44. Och om de än i ttenda land äro, hafwer jag likwäl icke förkastat dem, och icke så wämjat wid dem, och mitt förbund med dem skulle intet mer gälla; ty jag är HERren deras Gud.

45. Och jag skall för dem ihogkomma mitt första förbund, då jag förde dem utur Egypti land för Hedningarnas ögon, at jag skulle wara deras Gud: Jag är HERren.

46. Deße äro de stadgar och rättter, och lag, som HERren emellan sig och Israels barn satt hafwer, på Sinai berg, genom Mose hand.

27. Capitlet.

Löften, förstfödt, spilgift, tionde.

Och HERren talade med Mose, och sade:

2. Tala med Israels barn, och säg til dem: Om någor gör HERranom et beshynnerligt löfte, så at han skattar sig;

3. Så skall detta wara skattningen: En mansperson tjugu åra gammal, allt intil sextio år, skalt du skatta på femtio silfwer siklar, efter helgedomens sifvel;

4. En qwinnsperson på tretio siklar.

5. Men ifrå fem år intil tjugu år; om det är en mansperson, skalt du skatta honom på tjugu siklar; en qwinnsperson på tio siklar.

6. Är det en månad gammalt, intil fem år; om det är en mansperson, skalt du skatta det på fem silfwer siklar; en qwinno på tre silfwer siklar.

7. Men är det sextio åra gammalt, och der utöfwer; och är en mansperson, skalt du skatta honom på femton silfwer siklar; en qwinno på tio siklar.

8. Om han är för fattig til sådana skattning, så skall han gå för Presten, och Presten skall skatta honom: Och han skall skatta

honom efter som hans hand, som löftet gjort hafwer, förwärfwa kan.

9. Om det är af bostap det man G&Eranom offra må; allt det man G&Eranom gifwer, det är heligt.

10. Man skall icke wäfla det, eller förwandlat, et godt för et ondt, eller et ondt för et godt. Om någor wäflar det, et djur för det andra, så skola de båda wara helig.

11. Är det djuret orent, det man icke bör offra G&Eranom; så skall man hafwa det fram för Presten:

12. Och Presten skall statta det, om det är godt eller ondt. Och det skall blifwa wid Prestens skattning.

13. Will någor lösa det, han skall gifwa femte delen utöfwer skattningena.

14. Om någor helgar sitt hus, så at det skall wara G&Eranom heligt; så skall Presten statta det, om det är godt eller ondt. Och efter som Presten skattar det, så skall det blifwa.

15. Men om han, som det helgat hafwer, will det lösa, skall han gifwa den femte delen i silfwer, mer än som det skattadt är, och så skall det warda hans.

16. Om någor helgar G&Eranom et stycke åter af sitt arfwegods, så skall den skattad warda efter som han bär. Vår han en Homer korn, så skall han gälla femtio silfwer tiklar.

17. Men helgar han sin åter strax ifrå klangåret, så skall han gälla efter hans wärde.

18. Hafwer han helgat honom efter klangåret, så skall Presten räkna honom efter de åren, som tilbaka stå intil klangåret, och der efter statta honom desto ringare.

19. Will han, som honom helgat hafwer, lösa åtren, så skall han gifwa femte delen i silfwer, mer än han skattad är, och så skall han warda hans.

20. Will han icke lösa, utan säljer honom enom androm, så skall han icke mer lösa honom:

21. Utan den samme åtren, när han i klangåret lös utgår, skall wara helig G&Eranom, såsom en förspild åter, och skall wara Prestens arfwegods.

22. Om någor helgar G&Eranom en åter, den han köpt hafwer, och icke hans arfwegods är;

23. Så skall Presten räkna honom hwad

han gälla kan intil klangåret, och han skall på samma dagen gifwa den skattningen ut, at hon skall wara G&Eranom helig.

24. Men på klangåret skall han komma til honom igen, som honom sålt hade, at han blifwer hans arfwegods i landena.

25. All skattning skall ske efter helgedomens sifel; men en sifel gör tjugu Gera.

26. Det förstfödda ibland bostapen, det G&Eranom eljest tilhörer, skall ingen helga, ware sig oge eller får; ty det är G&Erans.

27. Är något orent på bostapen, så skall man lösa det efter sitt wärde, och der utöfwer gifwa den femte delen. Will han icke lösa det, så må det säljas efter sitt wärde.

28. Man skall intet spilgifwit sälja eller lösa, det någor G&Eranom til spillo gifwer, at allt det hans ägodelar är, ware sig menniska, bostap, eller arfåter; ty allt spilgifwit är det aldrabelgasta G&Eranom.

29. Man skall ock icke lösa någon spilgifwen mennisko; utan hon skall döden dö.

30. All tionde i landet, både af landsens säd, och af frukten af trån, höra G&Eranom til, och skola wara helig G&Eranom.

31. Will någor lösa sin tiond, han skall gifwa femtedelen utöfwer.

32. Och all tiond af få och får, och allt det under ris går, det är en helig tiond G&Eranom.

33. Man skall icke fråga, om det är godt eller ondt; man skall icke heller wäflat. Om någor wäflar det, så skall både wara heligt, och icke löst warda.

34. Deze äro de bud, som G&Eren böd Mose til Israels barn på Sinai berg.

Ände på den Tredje boken Mose.

Denna text är affskrifwen år 2003 och rättad senast den 23.12.2003 (den tjugotredje december år twåtusentre) af Erik Jonsson <generaldepoten@rambler.ru> ur „Bibelen eller den Heliga Skrift“, tryckt hos Samuel Rumstedt i Stockholm år 1857. Fullkomlig öfwerensstämmelse med förlagan utlofwas icke.

generaldepoten.bravepages.com/bdhs/
www.geocities.com/Athens/Troy/6160/bdhs/
members.fortunecity.se/generaldepoten/bdhs